

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 14 december 2022
(OR. en)**

**2021/0104 (COD)
LEX 2203**

**PE-CONS 35/1/22
REV 1**

**DRS 34
EF 193
ECOFIN 681
SUSTDEV 119
CODEC 1030
IA 107
COMPET 548
EMPL 276
SOC 410**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM ÄNDRING AV FÖRORDNING (EU) nr 537/2014, DIREKTIV 2004/109/EG,
DIREKTIV 2006/43/EG OCH DIREKTIV 2013/34/EU
VAD GÄLLER FÖRETAGENS HÅLLBARHETSRAPPORTERING**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2022/...

av den 14 december 2022

**om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG,
direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU
vad gäller företagens hållbarhetsrapportering**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 517, 22.12.2021, s. 51.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 10 november 2022 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 28 november 2022.

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 december 2019 med titeln *Den europeiska gröna given (den gröna given)*, åtog sig Europiska kommissionen att se över bestämmelserna om icke-finansiell rapportering i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹. Den gröna given är unionens nya tillväxtstrategi. Den syftar till att omvandla unionen till en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi utan nettoutsläpp av växthusgaser senast 2050. Den syftar också till att skydda, bevara och förbättra unionens naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Den gröna given syftar till att bryta sambandet mellan ekonomisk tillväxt och resursanvändning och säkerställa att alla regioner och unionsmedborgare deltar i en socialt rättvis omställning till ett hållbart ekonomiskt system, där ingen person eller plats lämnas utanför. Den kommer att bidra till målet att bygga en ekonomi som fungerar för människor, stärka unionens sociala marknadsekonomi och hjälpa till att säkerställa att den är redo för framtiden och ger stabilitet, sysselsättning, tillväxt och hållbara investeringar.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Dessa mål är särskilt viktiga med tanke på de socioekonomiska skador som covid-19-pandemin förorsakat och på behovet av en hållbar och rättvis återhämtning för alla. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119¹ gör målet om klimatneutralitet senast 2050 bindande i unionen. I sitt meddelande av den 20 maj 2020 med titeln *EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* åtar sig kommissionen dessutom att senast 2050 säkerställa att alla världens ekosystem har restaurerats, är motståndskraftiga och skyddas i tillräcklig utsträckning. Den strategin syftar till att säkerställa att Europas biologiska mångfald senast 2030 ska vara på väg att återhämta sig.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (2) Kommissionen angav i sitt meddelande av den 8 mars 2018 med titeln *Handlingsplan: Finansiering av hållbar tillväxt (handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt)* åtgärder för att uppnå följande mål: omorientera kapitalflöden mot hållbara investeringar för att uppnå en hållbar tillväxt för alla, hantera finansiella risker som följer av klimatförändringar, utarmning av naturresurser, miljöförstöring och sociala frågor samt främja öppenhet och långsiktighet i finansiell och ekonomisk verksamhet. Att vissa kategorier av företag lämnar relevant, jämförbar och tillförlitlig hållbarhetsinformation är en förutsättning för att uppnå dessa mål. Europaparlamentet och rådet har antagit ett antal rättsakter som en del av genomförandet av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088¹ reglerar hur finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare ska lämna hållbarhetsinformation till slutinvesterare och ägare av tillgångar.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852¹ inrättas ett klassificeringssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter i syfte att öka hållbara investeringar och motverka grönvaskning av finansiella produkter som felaktigt hävdar att de är hållbara. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089², kompletterad av kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816³, (EU) 2020/1817⁴ och (EU) 2020/1818⁵, införs krav på offentliggörande av information om miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (*ESG*) för administratörer av referensvärden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).
 - ² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2089 av den 27 november 2019 om ändring av förordning (EU) 2016/1011 vad gäller EU-referensvärden för klimatomställning, EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och hållbarhetsrelaterade upplysningar för referensvärden (EUT L 317, 9.12.2019, s. 17).
 - ³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).
 - ⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).
 - ⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹ ska stora institut som har emitterat värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad från och med den 28 juni 2022 offentliggöra information om ESG-risker. Det tillsynsregelverk för värdepappersföretag som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033² och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034³ innehåller bestämmelser om införande av en ESG-riskdimension i de behöriga myndigheternas översyns- och utvärderingsprocess (*SREP*) och innehåller krav på offentliggörande av ESG-risker för värdepappersföretag, som ska tillämpas från och med den 26 december 2022. Den 6 juli 2021 antog kommissionen också ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska gröna obligationer, som en uppföljning av handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64).

- (3) Kommissionen underströk i sitt meddelande av den 17 juni 2019 med titeln *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information (riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information)* fördelarna för företag med att rapportera klimatrelaterad information, eftersom detta ökar medvetenheten om och förståelsen av klimatrelaterade risker och möjligheter inom företaget, diversifierar investerarbasen, skapar en lägre kapitalkostnad och förbättrar den konstruktiva dialogen med alla berörda parter. Dessutom kan mångfald i bolagsstyrelserna ha en inverkan på beslutsfattande, företagsstyrning och motståndskraft.
- (4) Rådet betonade i sina slutsatser av den 5 december 2019 om kapitalmarknadsunionen vikten av tillförlitlig, jämförbar och relevant information om risker, möjligheter och konsekvenser när det gäller hållbarhet, samt uppmanade kommissionen att överväga att utarbeta en europeisk standard för icke-finansiell rapportering.

- (5) Europaparlamentet efterlyste i sin resolution av den 29 maj 2018 om hållbar finansiering¹ en vidareutveckling av kraven när det gäller icke-finansiell rapportering inom ramen för direktiv 2013/34/EU. Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 17 december 2020² om hållbar företagsstyrning kommissionens åtagande att se över direktiv 2013/34/EU och uttryckte behovet av att inrätta en övergripande unionsram för icke-finansiell rapportering som innehåller obligatoriska unionsstandarder för icke-finansiell rapportering. Europaparlamentet efterlyste en utvidgning av rapporteringskraven till ytterligare kategorier av företag och införande av ett revisionskrav.

¹ EUT C 76, 9.3.2020, s. 23.

² EUT C 445, 29.10.2021, s. 94.

- (6) I sin resolution av den 25 september 2015 med titeln *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling (Agenda 2030)* antog Förenta nationernas (FN) generalförsamling en ny global ram för global hållbar utveckling. Kärnan i Agenda 2030 är FN:s mål för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, sociala och miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 med titeln *Nästa steg för en hållbar europeisk framtid: EU-åtgärder för hållbarhet* kopplas FN:s mål för hållbar utveckling till unionens politiska ram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. Rådet bekräftade i sina slutsatser av den 20 juni 2017 om *En hållbar europeisk framtid: EU:s svar på Agenda 2030 för hållbar utveckling* unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, heltäckande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra berörda parter.

- (7) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU¹ ändrades direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information. Genom direktiv 2014/95/EU infördes ett krav på att företag ska rapportera åtminstone information om miljöfrågor, sociala frågor och personalfrågor, respekt för mänskliga rättigheter, bekämpning av korruption och mutor. När det gäller dessa frågor är företagen enligt direktiv 2014/95/EU skyldiga att lämna information inom följande rapporteringsområden: affärsmodell; policy, inbegripet förfaranden för tillbörlig aktsamhet; resultatet av denna policy; risker och riskhantering, samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för den aktuella verksamheten.
- (8) Många berörda parter anser att termen *icke-finansiell* är felaktig, särskilt eftersom den antyder att informationen i fråga inte har någon finansiell relevans. Sådan information är dock i allt högre grad finansiellt relevant. Många organisationer, initiativ och yrkesverksamma inom området hållbarhetsrapportering hänvisar till *hållbarhetsinformation*. Det vore därför bättre att använda termen *hållbarhetsinformation* i stället för *icke-finansiell information*. Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras för att ta hänsyn till den ändringen av terminologin.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

- (9) Om företagen utförde bättre hållbarhetsrapportering skulle detta i slutändan gynna enskilda medborgare och sparare, inbegripet fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, som skulle bli tillräckligt informerade och därigenom ha bättre möjlighet att delta i dialogen mellan arbetsmarknadens parter. Sparare som vill investera på ett hållbart sätt kommer att ha möjlighet att göra detta, samtidigt som alla medborgare skulle gynnas av ett stabilt, hållbart ekonomiskt system för alla. För att förverkliga sådana fördelar måste den hållbarhetsinformation som lämnas i företags årsredovisningar först nå två huvudgrupper av användare. Den första gruppen användare består av investerare, däribland kapitalförvaltare, som bättre vill förstå de risker och möjligheter som hållbarhetsfrågor medför för deras investeringar och investeringarnas inverkan på människor och miljö. Den andra gruppen användare består av aktörer i det civila samhället, däribland icke-statliga organisationer och arbetsmarknadens parter, som på ett bättre sätt vill hålla företagen ansvariga för deras påverkan på människor och miljö. Andra berörda parter kan också använda hållbarhetsinformation som lämnas i årsredovisningar, i synnerhet för att främja jämförbarhet mellan och inom olika marknadssektorer.

Företagens affärspartners, inklusive kunder, kan förlita sig på hållbarhetsinformation för att förstå och, vid behov, rapportera om sina hållbarhetsrisker och inverkan längs sina egna värdekedjor. Beslutsfattare och miljöorgan kan använda sådan information, särskilt i aggregerad form, för att övervaka miljötrender och sociala trender, bidra till miljöredovisning och använda den som underlag vid utformningen av den offentliga politiken. Få enskilda medborgare och konsumenter konsulterar företagens årsredovisningar direkt, men de skulle kunna använda hållbarhetsinformation indirekt, t.ex. när de överväger råd eller yttranden från finansiella rådgivare eller icke-statliga organisationer. Många investerare och kapitalförvaltare köper hållbarhetsinformation från tredjepartsleverantörer som samlar in information från olika källor, däribland offentliga företagsrapporter.

- (10) Marknaden för hållbarhetsinformation växer snabbt, och rollen för tredjepartsleverantörer av data blir allt viktigare i och med de nya skyldigheter som investerare och kapitalförvaltare måste uppfylla. I och med den ökade tillgången till disaggregerade data bör hållbarhetsinformation ges till en rimligare kostnad. De ändringar till direktiv 2013/34/EU som föreskrivs i det här ändringsdirektivet förväntas öka uppgifternas jämförbarhet och harmonisera standarderna. Det förväntas att praxisen hos tredjepartsleverantörer av data kommer att förbättras och att expertisen kommer att öka på detta område, med en potential att skapa arbetstillfällen.

- (11) Efterfrågan på information om företagens hållbarhet har ökat betydligt under de senaste åren, särskilt bland investerare. Denna ökade efterfrågan beror på att riskerna för företagen förändras och investerarna blir allt mer medvetna om dessa riskers finansiella konsekvenser. Detta gäller särskilt klimatrelaterade finansiella risker. Det finns även en ökande medvetenhet om de risker och möjligheter för företag och för investeringar som följer av andra miljöfrågor, såsom förlusten av biologisk mångfald, och av hälsorelaterade och sociala frågor, däribland barnarbete och tvångsarbete. Den ökade efterfrågan på hållbarhetsinformation beror även på ökningen av investeringsprodukter som uttryckligen strävar efter att uppfylla vissa hållbarhetsstandarder eller uppnå vissa hållbarhetsmål och att säkerställa samstämmighet med ambitionerna i Parisavtalet inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som antogs den 12 december 2015 (*Parisavtalet*), FN:s konvention om biologisk mångfald och unionens politik. En del av denna ökning är den logiska följderna av tidigare antagen unionslagstiftning, särskilt förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2020/852. En del av den ökningen skulle i vilket fall som helst ha ägt rum som en följd av snabb förändring av medborgarnas medvetenhet, konsumenternas preferenser och marknadspraxis. Covid-19-pandemin har påskyndat ökningen av användarnas informationsbehov ytterligare, särskilt som den har blottlagt arbetstagarnas utsatthet och svagheter i företagens värdekedjor. Information om miljöpåverkan är också relevant när det gäller att mildra framtida pandemier, där störning av ekosystem från människans sida i allt högre grad är kopplad till förekomsten och spridningen av sjukdomar.

- (12) Företagen drar själva nytta av högkvalitativ rapportering i hållbarhetsfrågor. Ökningen av antalet investeringsprodukter som syftar till att uppnå hållbarhetsmål innebär att en god hållbarhetsrapportering kan förbättra ett företags tillgång till finansiellt kapital. Hållbarhetsrapportering kan hjälpa företag att identifiera och hantera sina egna risker och möjligheter relaterade till hållbarhetsfrågor. Den kan utgöra en grund för bättre dialog och kommunikation mellan företag och deras berörda parter och kan hjälpa företagen att förbättra sitt anseende. En konsekvent grund för hållbarhetsrapportering i form av standarder för hållbarhetsrapportering skulle dessutom leda till att relevant och tillräcklig information tillhandahålls och följaktligen till att antalet särskilda förfrågningar om information avsevärt minskar.
- (13) I kommissionens rapport av den 21 april 2021 om översynsklausulerna i direktiven 2013/34/EU, 2014/95/EU och 2013/50/EU och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten hos EU:s ram för offentlig rapportering från företag (*kommissionens rapport om översynsklausulerna och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten*) identifierades problem när det gäller den ändamålsenliga verkan i direktiv 2014/95/EU. Det finns betydande belegg för att många företag inte lämnar väsentlig information om alla viktiga hållbarhetsrelaterade frågor, däribland klimatrelaterad information, såsom alla växthusgasutsläpp och faktorer som påverkar biologisk mångfald. I rapporten konstaterades också att hållbarhetsinformationens begränsade jämförbarhet och tillförlitlighet ledde till betydande problem. Dessutom är många företag från vilka användare behöver hållbarhetsinformation inte skyldiga att rapportera sådan information. Det finns därför ett tydligt behov av en robust och överkomlig rapporteringsram som åtföljs av effektiva revisionsmetoder för att säkerställa uppgifternas tillförlitlighet och undvika grönmalning och dubbelräkning.

- (14) I avsaknad av politiska åtgärder förväntas skillnaden mellan användarnas informationsbehov och hållbarhetsinformation från företagen öka. Den skillnaden får betydande negativa konsekvenser. Investerare kan inte ta tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker och möjligheter i sina investeringsbeslut. Aggregering av flera investeringsbeslut som inte tar tillräcklig hänsyn till hållbarhetsrelaterade risker kan skapa systemrisker som hotar den finansiella stabiliteten. Europeiska centralbanken (ECB) och internationella organisationer såsom rådet för finansiell stabilitet har uppmärksammat dessa systemrisker, särskilt när det gäller klimatet. Investerare har också sämre möjligheter att kanalisera finansiella resurser till företag och ekonomiska verksamheter som inte förvärrar utan hanterar sociala och miljömässiga problem, vilket undergräver målen i den gröna given, handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt och Parisavtalet. Icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter, samhällen som påverkas av företagets verksamhet och andra berörda parter har sämre förutsättningar att hålla företag ansvariga för deras inverkan på människor och miljö. Detta skapar ett underskott i ansvarsskyldigheten och skulle kunna leda till att medborgarnas förtroende för företagen minskar, vilket i sin tur skulle kunna inverka negativt på en väl fungerande social marknadsekonomi. Avsaknaden av allmänt accepterade mått och metoder för att mäta, värdera och hantera hållbarhetsrelaterade risker är även ett hinder för företagens ansträngningar att säkerställa att deras affärsmodeller och verksamheter är hållbara. Bristen på hållbarhetsinformation från företag begränsar också förmågan hos berörda aktörer, däribland aktörer i det civila samhället, fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, att inleda en dialog med företag om hållbarhetsfrågor.

- (15) I kommissionens rapport om översynsklausulerna och den åtföljande kontrollen av ändamålsenligheten identifierades också en betydande ökning av förfrågningar till företag om information om hållbarhetsfrågor med syfte att åtgärda den befintliga informationsklyftan mellan användarnas informationsbehov och den hållbarhetsinformation från företagen som finns tillgänglig. Dessutom är det sannolikt att de pågående förväntningarna på att företag använder en rad olika regelverk och standarder kommer att fortsätta och till och med kan komma att öka i takt med att det värde som ges hållbarhetsinformation fortsätter att öka. I avsaknad av politiska åtgärder för att skapa samförstånd om den information som företagen bör rapportera kommer kostnaderna och bördorna för de rapporterade företagen och användarna av sådan information att öka avsevärt.
- (16) Den befintliga informationsklyftan gör det mer sannolikt att enskilda medlemsstater kommer att införa alltmer avvikande nationella regler eller standarder. Olika rapporteringskrav i olika medlemsstater kan skapa ytterligare kostnader och komplexitet för företag med gränsöverskridande verksamhet och därmed undergräva den inre marknaden, och kan undergräva etableringsrätten och den fria rörligheten för kapital i hela unionen. Sådana olika rapporteringskrav gör också den rapporterade informationen mindre jämförbar över gränserna, vilket undergräver kapitalmarknadsunionen.

- (17) Artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU är tillämpliga på stora företag av allmänt intresse med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 och på företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor koncern med ett genomsnittligt antal anställda på över 500 på koncernnivå. Med tanke på att användarnas behov av hållbarhetsinformation ökar bör ytterligare kategorier av företag åläggas att rapportera hållbarhetsinformation. Det är därför lämpligt att kräva att alla stora företag och alla företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, ska rapportera hållbarhetsinformation. De bestämmelser i detta ändringsdirektiv som ändrar artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU fastställer uttryckligen tillämpningsområdet för rapporteringskraven med hänvisning till artiklarna 2 och 3 i direktiv 2013/34/EU. De innebär alltså ingen förenkling eller ändring av något annat krav, och den begränsning av undantag för företag av allmänt intresse som anges i artikel 40 i direktiv 2013/34/EU är inte tillämplig. Framför allt bör företag av allmänt intresse inte behandlas som stora företag med avseende på tillämpningen av hållbarhetsrapporteringskraven. I enlighet med detta bör små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen som är företag av allmänt intresse tillåtas att rapportera i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Dessutom bör alla företag som är moderföretag i stora koncerner utarbeta hållbarhetsrapportering på koncernnivå. Eftersom artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 hänvisar till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU måste de företag som lagts till så att de omfattas av hållbarhetsrapporteringskraven också uppfylla kraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.

- (18) Kravet i detta ändringsdirektiv på att även stora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen ska offentliggöra information om hållbarhetsfrågor motiveras främst av oro över dessa företags inverkan och ansvarsskyldighet, också genom deras värdekedja. I detta avseende bör alla stora företag omfattas av samma krav på att rapportera hållbarhetsinformation offentligt. Finansmarknadsaktörer behöver dessutom information från dessa stora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen.
- (19) Kravet i detta ändringsdirektiv på att tredjelandsföretag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen även bör offentliggöra information om hållbarhetsfrågor syftar till att svara mot finansmarknadsaktörernas behov av information från sådana företag för att de ska förstå riskerna med och konsekvenserna av sina investeringar och för att uppfylla de krav på offentliggörande som fastställs i förordning (EU) 2019/2088.

- (20) Tredjelandsföretag som har en betydande verksamhet på unionens territorium bör också vara skyldiga att tillhandahålla hållbarhetsinformation, särskilt om den inverkan företagens verksamhet har på sociala frågor och miljöfrågor, i syfte att säkerställa att tredjelandsföretag hålls ansvariga för sin inverkan på människor och miljö och att det råder lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden. Därför bör tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på mer än 150 miljoner EUR i unionen och som har ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium omfattas av krav på hållbarhetsrapportering. För att säkerställa att sådana krav är proportionella och verkställbara bör tröskelvärden på en nettoomsättning på mer än 40 miljoner EUR tillämpas på tredjelandsföretags filialer, och tröskelvärden för att anses som ett stort företag eller litet eller medelstort företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör tillämpas på tredjelandsföretags dotterföretag, eftersom sådana dotterföretag och filialer bör ansvara för offentliggörandet av tredjelandsföretagets hållbarhetsrapport. De hållbarhetsrapporter som offentliggörs av ett dotterföretag eller en filial till ett tredjelandsföretag bör utarbetas i enlighet med de standarder som ska antas senast den 30 juni 2024 av kommissionen genom delegerade akter.

Dotterföretaget eller filialen till ett tredjelandsföretag bör också kunna rapportera i enlighet med de standarder som gäller för företag som är etablerade i unionen eller i enlighet med standarder som bedöms vara likvärdiga enligt en genomförandeakt. Om tredjelandsföretaget inte tillhandahåller all den information som krävs enligt detta ändringsdirektiv, trots att dotterföretaget eller filialen till det tredjelandsföretaget har gjort sitt bästa för att erhålla den nödvändiga informationen, bör dotterföretaget eller filialen tillhandahålla all den information som det eller den förfogar över och utfärda en förklaring om att tredjelandsföretaget inte gjort resten av den begärda informationen tillgänglig. För att säkerställa rapporteringens kvalitet och tillförlitlighet bör tredjelandsföretagens hållbarhetsrapporter offentliggöras tillsammans med ett uttalande om kvalitetsgranskning från en person eller ett företag som är auktoriserade att lämna ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporteringen, antingen enligt tredjelandsföretagets eller en medlemsstats nationella rätt. Om ett sådant uttalande om kvalitetsgranskning inte tillhandahålls bör tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial utfärda en förklaring om att tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit det nödvändiga uttalandet om kvalitetsgranskning. Hållbarhetsrapporten bör göras tillgänglig kostnadsfritt för allmänheten via medlemsstaternas centrala register, handels- eller företagsregister, eller alternativt på webbplatsen för tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial.

Medlemsstaterna bör ha möjlighet att årligen informera kommissionen om de dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som uppfyllde kravet på offentliggörande och om de fall där en rapport offentliggjordes men där tredjelandsföretagets dotterföretag eller filial har förklarat att det eller den inte kunde få nödvändig information från tredjelandsföretaget. Kommissionen bör på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjelandsföretag som har offentliggjort en hållbarhetsrapport.

- (21) Med tanke på att hållbarhetsrelaterade risker blir allt viktigare och med beaktande av att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen utgör en betydande andel av alla företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen är det, för att säkerställa investerarskyddet, lämpligt att kräva att även små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen lämnar information om hållbarhetsfrågor. Införandet av ett sådant krav kommer att bidra till att säkerställa att finansmarknadsaktörer kan inkludera mindre företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen i investeringsportföljer på grundval av att de rapporterar den hållbarhetsinformation som finansmarknadsaktörerna behöver.

Det kommer därför att bidra till att skydda och förbättra tillgången för företag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, till finansiellt kapital och undvika diskriminering av sådana företag från finansmarknadsaktörernas sida. Införandet av kravet att små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen lämnar information om hållbarhetsfrågor är också nödvändigt för att säkerställa att finansmarknadsaktörer har den information de behöver från investeringsobjekten för att kunna uppfylla sina egna krav på hållbarhetsinformation som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör ges möjlighet att rapportera i enlighet med standarder som står i proportion till deras kapacitet och resurser och som är relevanta med tanke på hur omfattande och komplex deras verksamhet är. Små och medelstora företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör också ha möjlighet att välja att använda sådana proportionerliga standarder på frivillig basis.

Standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag kommer att utgöra en referens för företag som omfattas av de krav som införs genom detta ändringsdirektiv vad gäller den nivå av hållbarhetsinformation som de rimligen kan begära från små, och medelstora företag som är leverantörer eller kunder i sådana företags värdekedjor. Små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör dessutom ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för tillämpningen av de bestämmelser som ålägger dem krav på hållbarhetsrapportering, på grund av deras mindre storlek och mer begränsade resurser, och med beaktande av de svåra ekonomiska omständigheterna till följd av covid-19-pandemin. Därför bör bestämmelserna om företagens hållbarhetsrapportering när det gäller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, börja tillämpas för det räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare. Efter detta datum bör små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, under en övergångsperiod på två år, ha möjlighet att frångå de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i detta ändringsdirektiv, förutsatt att de i sin förvaltningsberättelse kortfattat anger varför hållbarhetsinformationen inte har tillhandahållits.

- (22) Medlemsstaterna bör vara fria att utvärdera effekterna av sina nationella införlivandeåtgärder på små och medelstora företag, i syfte att säkerställa att dessa inte påverkas oproportionellt, med särskilt fokus på mikroföretag och på att undvika onödiga administrativa bördor. Medlemsstaterna bör överväga att införa åtgärder för att hjälpa små och medelstora företag att tillämpa standarderna för hållbarhetsrapportering.
- (23) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG¹ är tillämpligt på företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. För att säkerställa att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, inbegripet emittenter från tredjeländer, omfattas av samma krav på hållbarhetsrapportering bör direktiv 2004/109/EG innehålla nödvändiga korshänvisningar till eventuella krav på hållbarhetsrapportering i årsredovisningen.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- (24) Genom artikel 23.4 första stycket i) och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG ges kommissionen befogenhet att anta åtgärder för att inrätta en mekanism för att fastställa likvärdigheten vad gäller den information som krävs enligt det direktivet och för att fastställa allmänna likvärdighetskriterier för redovisningsstandarder. Artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG ger också kommissionen befogenhet att fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeland. För att återspegla införandet av hållbarhetskraven i direktiv 2004/109/EG bör kommissionen ges befogenhet att inrätta en mekanism för fastställande av likvärdighet vad avser de standarder för hållbarhetsrapportering som tillämpas av emittenter i tredjeland, på samma sätt som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007¹ som innehåller kriterierna för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter. Av samma skäl bör kommissionen också ges befogenhet att fatta de beslut som krävs om likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av tredjelandsemittenter. De ändringar som införs genom detta ändringsdirektiv kommer att säkerställa enhetliga likvärdighetssystem när det gäller kraven på hållbarhetsrapportering och finansiell rapportering i samband med årsredovisningen.

¹ Kommissionens förordning (EG) nr 1569/2007 av den 21 december 2007 om införande av en mekanism för fastställande av likvärdighet för redovisningsstandarder som tillämpas av tredjelandsemittenter av värdepapper enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG och 2004/109/EG (EUT L 340, 22.12.2007, s. 66).

- (25) Artiklarna 19a.3 och 29a.3 i direktiv 2013/34/EU undantar alla dotterföretag från skyldigheten att rapportera icke-finansiell information när sådana företag och deras dotterföretag omfattas av moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen, förutsatt att den förvaltningsberättelsen inbegriper icke-finansiell information som rapporterats enligt det direktivet. Det är dock nödvändigt att säkerställa att information om hållbarhet är lättillgänglig för användarna och att säkerställa att det råder transparens i fråga om vilket moderföretag till det undantagna dotterföretag som rapporterar på koncernnivå. Det är därför nödvändigt att kräva att dessa dotterföretag i sin förvaltningsberättelse inkluderar namn och säte för det moderföretag som rapporterar hållbarhetsinformation på koncernnivå, webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen och en hänvisning till undantaget från skyldigheten att hållbarhetsrapportera. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att kräva att moderföretaget offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen på de språk som de godtar och att moderföretaget tillhandahåller all nödvändig översättning till sådana språk. Ett sådant undantag bör också tillämpas om det moderföretag som rapporterar på koncernnivå är ett tredjelandsföretag som rapporterar hållbarhetsinformation i enlighet med likvärdiga standarder för hållbarhetsrapportering.

Direktiv 2004/109/EG, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv, bör föreskriva lämpliga mekanismer för fastställande av likvärdighet mellan standarder för hållbarhetsrapportering, och företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen och företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen bör vara skyldiga att rapportera i enlighet med samma standarder för hållbarhetsrapportering. I detta sammanhang bör de genomförandeakter som kommissionen antar i enlighet med artikel 23.4 första stycket i) och artikel 23.4 fjärde stycket i direktiv 2004/109/EG, som inför en mekanism för fastställande av likvärdighet mellan standarder användas för att fastställa huruvida dotterföretag till tredjelandsmoderföretag ska undantas enligt reglerna i direktiv 2013/34/EU. Därför bör dotterföretaget undantas när hållbarhetsrapporteringen för en koncern utförs i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som kommissionen antar i enlighet med artikel 29b i direktiv 2013/34/EU, som införs genom det här ändringsdirektivet, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarderna för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits i enlighet med artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG. Ett sådant undantag bör inte tillämpas på stora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen av skäl som rör investerarskydd, i syfte att säkerställa större transparens beträffande sådana företag.

- (26) I artikel 23 i direktiv 2013/34/EU undantas moderföretag från skyldigheten att upprätta koncernredovisningar och en förvaltningsberättelse för koncernen när moderföretag är dotterföretag till ett annat moderföretag som uppfyller denna skyldighet. Det bör dock klargöras att undantagsordningen för koncernredovisningen och förvaltningsberättelsen för koncernen fungerar oberoende av undantagsordningen för hållbarhetsrapportering för koncernen. Ett företag kan därför undantas från kraven på finansiell rapportering för koncernen men inte från kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen om dess yttersta moderföretag utarbetar koncernredovisningar och förvaltningsberättelser för koncerner i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland, men inte genomför hållbarhetsrapportering för koncernen i enlighet med unionsrätten, eller i enlighet med likvärdiga krav om företaget är etablerat i ett tredjeland. Det är nödvändigt att moderföretag som rapporterar på koncernnivå tillhandahåller en adekvat beskrivning av riskerna för och inverkan av sina dotterföretag, inbegripet information om sina förfaranden för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall. Det kan finnas fall där det finns betydande skillnader mellan koncernens situation och situationen för dess enskilda dotterföretag, eller mellan situationen för enskilda dotterföretag inom olika territorier, vilket i avsaknad av ytterligare information om det berörda enskilda dotterföretaget kan leda till att användaren av informationen kommer fram till en väsentligt annorlunda slutsats om riskerna för, eller inverkan av, dotterföretaget.

- (27) Kreditinstitut och försäkringsföretag spelar en nyckelroll i omställningen till ett fullständigt hållbart ekonomiskt och finansiellt system för alla i linje med den gröna given. De kan ha betydande positiv och negativ inverkan genom sin låne-, investerings- och försäkringsteckningsverksamhet. Andra kreditinstitut och försäkringsföretag än de som är skyldiga att följa direktiv 2013/34/EU, inbegripet kooperativ och ömsesidiga företag, bör därför omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering, förutsatt att de uppfyller vissa storlekskriterier. Användarna av hållbarhetsinformation skulle således kunna bedöma både sådana kreditinstituts och försäkringsföretags inverkan på samhället och miljön och de risker som sådana kreditinstitut och försäkringsföretag kan ställas inför i samband med hållbarhetsfrågor. I direktiv 2013/34/EU anges tre alternativa kriterier för att fastställa huruvida ett företag ska anses vara ett *stort företag*, nämligen balansomslutningen, nettoomsättningen och det genomsnittliga antalet anställda under räkenskapsåret.

Nettoomsättningskriteriet måste anpassas för kreditinstitut och försäkringsföretag genom en hänvisning till definitionen av nettoomsättning i rådets direktiv 86/635/EEG¹ och 91/674/EEG² i stället för den allmänna definition som fastställs i direktiv 2013/34/EU. För att säkerställa överensstämmelse med rapporteringskraven i direktiv 86/635/EEG bör medlemsstaterna kunna välja att inte tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering för kreditinstitut som förtecknas i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU³.

¹ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

² Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (28) Förteckningen över hållbarhetsfrågor som företagen är skyldiga att rapportera om bör i största möjliga utsträckning överensstämma med den definition av termen *hållbarhetsfaktorer* som anges i förordning (EU) 2019/2088, och bör förhindra bristande överensstämmelse mellan den information som krävs av dataanvändarna och den information som ska rapporteras företag. Denna förteckning bör också motsvara användarnas och företagens behov och förväntningar, som ofta använder termerna *miljö*, *social* och *styrning* som ett sätt att kategorisera de tre viktigaste hållbarhetsfrågorna. I definitionen av termen *hållbarhetsfaktorer* i förordning (EU) 2019/2088 ingår dock inte uttryckligen styrningsfrågor. Definitionen av termen *hållbarhetsfrågor* i direktiv 2013/34/EU, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv, bör därför täcka miljörelaterade, sociala och människorättsliga faktorer och styrningsfaktorer, och inkorporera definitionen av termen *hållbarhetsfaktorer* i förordning (EU) 2019/2088. Rapporteringskraven i direktiv 2013/34/EU bör inte påverka nationella rapporteringsskyldigheter.

- (29) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska rapportering inte bara ske i den utsträckning som krävs för att förstå företagets utveckling, resultat och ställning, utan även på information som är nödvändig för att förstå den inverkan företagets verksamhet har på miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt bekämpning av korruption och mutor. Enligt dessa artiklar är företagen således skyldiga att rapportera både om hur företagets verksamhet påverkar människor och miljö och om hur hållbarhetsfrågor påverkar företaget. Detta kallas det dubbla väsentlighetsperspektivet, där riskerna för företaget och dess inverkan utgör ett enda väsentlighetsperspektiv. Kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller företagsrapportering visar att dessa två perspektiv ofta inte förstås eller tillämpas väl. Det är därför nödvändigt att klargöra att företagen bör beakta varje väsentlighetsperspektiv i sig och lämna ut information som är väsentlig ur båda perspektiven samt information som är väsentlig ur ett enda perspektiv.

- (30) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag lämna information om fem rapporteringsområden: affärsmodell; policy, inbegripet de förfaranden för tillbörlig aktsamhet som genomförts; resultatet av denna policy; risker och riskhantering; samt centrala resultatindikatorer som är relevanta för verksamheten. Artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU innehåller inga uttryckliga hänvisningar till andra rapporteringsområden som användarna av informationen anser vara relevanta, av vilka en del överensstämmer med upplysningar som ingår i internationella regelverk, inbegripet rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterade finansiella upplysningar. Informationskraven bör vara tillräckligt detaljerade för att säkerställa att företagen rapporterar information om sin motståndskraft när det gäller hållbarhetsrelaterade risker. Utöver de rapporteringsområden som anges i artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU bör företagen vara skyldiga att lämna ut information om sin affärsstrategi och om affärsmodellens och affärsstrategins motståndskraft när det gäller hållbarhetsrelaterade risker. De bör också vara skyldiga att lämna ut alla planer de kan tänkas ha för att säkerställa att deras affärsmodell och affärsstrategi är förenlig med omställningen till en hållbar ekonomi och med målen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet och uppnå klimatneutralitet senast 2050, i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, utan något överskridande eller med begränsat överskridande.

Det är särskilt viktigt att klimatrelaterade planer bygger på den senaste forskningen, inbegripet rapporter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) och rapporter från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar. Information som offentliggörs i enlighet med artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 om andelen kapitalutgifter eller driftsutgifter som är förknippade med taxonomianpassade verksamheter skulle kunna stödja finansierings- och investeringsplaner som rör sådana planer när så är lämpligt. Företagen bör också vara skyldiga att lämna ut information om och på vilket sätt deras affärsmodell och affärsstrategi tar hänsyn till berörda parter intressen, eventuella möjligheter för företaget som hållbarhetsfrågorna ger upphov till, genomförandet av de aspekter av affärsstrategin som påverkar eller påverkas av hållbarhetsfrågor, eventuella hållbarhetsmål som fastställts av företaget och de framsteg som gjorts för att uppnå dem, styrelsens och ledningens uppgift vad avser hållbarhetsfrågor, huvudsaklig faktisk och potentiell negativ inverkan av företagens verksamhet, och hur företaget har identifierat den information som det rapporterar om. Så snart offentliggörande av inslag som mål och framstegen mot att uppnå dem krävs är inte ett separat krav på att offentliggöra utfallet av policyn längre nödvändigt.

- (31) För att säkerställa överensstämmelse med internationella instrument såsom FN:s *Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations 'Protect, Respect and Remedy' Framework* (FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter), OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande bör informationskraven i fråga om tillbörlig aktsamhet specificeras mer i detalj än vad som för närvarande är fallet i artiklarna 19a.1 b och 29a.1 b i direktiv 2013/34/EU. Tillbörlig aktsamhet är det förfarande som företagen genomför för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för den huvudsakliga faktiska och potentiella negativa inverkan av sin verksamhet och identifiera hur företagen hanterar dessa negativa konsekvenser. Inverkan i samband med ett företags verksamhet omfattar inverkan som direkt orsakas av företaget, inverkan som företaget bidrar till och inverkan som på annat sätt är kopplad till företagets värdekedja. Förfarandet för tillbörlig aktsamhet gäller företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, produkter och tjänster, affärsförbindelser och distributionskedjor. I linje med FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter ska en faktisk eller potentiell negativ inverkan anses vara väsentlig om den kan anses vara någon av de som har störst inverkan i samband med företagets verksamhet på grundval av följande: Hur allvarlig inverkan på människor eller miljö är; antalet individer som påverkas eller kan påverkas, eller omfattningen av miljöskadorna; hur lätt skadan kan avhjälpas, genom att miljön eller de drabbade människorna återställs till deras tidigare skick.

(32) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att upplysningar lämnas om andra immateriella resurser än immateriella anläggningstillgångar som redovisas i balansräkningen. Det är allmänt erkänt att information om immateriella tillgångar och andra immateriella faktorer, inbegripet internt genererade immateriella resurser, är underrapporterad, vilket hindrar en korrekt bedömning av ett företags utveckling, resultat och ställning samt övervakning av investeringar. För att göra det möjligt för investerare att bättre förstå den allt större skillnaden mellan det redovisade värdet för många företag och deras marknadsvärdering, som observeras inom många sektorer av ekonomin, bör lämplig rapportering om immateriella resurser krävas av alla stora företag och alla företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen. Viss information om immateriella resurser har dock en mycket nära koppling till hållbarhetsfrågor och bör därför ingå i hållbarhetsrapporteringen. Information om anställdas färdigheter, kompetenser, erfarenhet, lojalitet gentemot företaget och motivation att förbättra förfaranden, varor och tjänster är exempel på sådan hållbarhetsinformation som rör sociala frågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Information om kvaliteten på förbindelserna mellan företaget och dess berörda parter, däribland kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet, är på samma sätt hållbarhetsinformation som är relevant för sociala frågor och styrningsfrågor som också kan betraktas som information om immateriella resurser. Dessa exempel visar hur det i vissa fall inte är möjligt att skilja på information om immateriella resurser och information om hållbarhetsfrågor.

- (33) I artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU anges inte om den information som ska rapporteras ska vara framåtblickande eller information om tidigare resultat. Det råder för närvarande brist på framåtblickande information, vilket användare av hållbarhetsinformation särskilt värdesätter. I artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU bör det därför anges att den hållbarhetsinformation som rapporteras ska omfatta såväl framåtblickande som tillbakablickande uppgifter samt både kvalitativ och kvantitativ information. Informationen bör när så är lämpligt baseras på entydiga vetenskapliga bevis. Informationen bör också vara harmoniserad, jämförbar och när så är lämpligt baseras på enhetliga indikatorer, och samtidigt tillåta en rapportering som är specifik för enskilda företag och som inte äventyrar företagets kommersiella ställning. Den rapporterade hållbarhetsinformationen bör, beroende på vad som är lämpligt, också ta hänsyn till korta, medellånga och långsiktiga tidsperspektiv och innehålla information om företagets hela värdekedja, inklusive dess egen verksamhet, dess produkter och tjänster, dess affärsförbindelser och dess leveranskedja. Information om företagets hela värdekedja skulle omfatta information om dess värdekedja inom unionen och information som omfattar tredjeländer om företagets värdekedja sträcker sig utanför unionen. Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med detta ändringsdirektiv, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, bör företaget redogöra för vilka ansträngningar som företaget gjort för att få information om sin värdekedja, skälen till att den informationen inte kunde erhållas och företagets planer för att erhålla denna information i framtiden.

- (34) Syftet med detta ändringsdirektiv är inte att kräva att företag röjer intellektuellt kapital, immateriella rättigheter, know-how eller innovationsresultat som skulle klassificeras som företagshemligheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943¹. De rapporteringskrav som föreskrivs i detta ändringsdirektiv bör därför inte påverka tillämpningen av direktiv (EU) 2016/943.
- (35) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företag i sin icke-finansiella rapportering inkludera hänvisningar till och ytterligare förklaringar av de belopp som tas upp i årsredovisningen eller årsbokslutet. Enligt dessa artiklar är företagen emellertid inte skyldiga att hänvisa till annan information i förvaltningsberättelsen eller att lägga till ytterligare förklaringar till denna information. Därför är det för närvarande bristande överensstämmelse mellan den icke-finansiella information som rapporteras och resten av den information som redovisas i förvaltningsberättelsen. Det är nödvändigt att fastställa tydliga krav i detta avseende.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/943 av den 8 juni 2016 om skydd mot att icke röjd know-how och företagsinformation (företagshemligheter) olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (EUT L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (36) Enligt artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU ska företagen lämna en tydlig och motiverad förklaring till varför de inte följer någon policy i en eller flera av de frågor som anges i de artiklarna, om företaget inte gör det. Den olika behandlingen av upplysningar om den policy som företagen kan ha jämfört med de andra rapporteringsområdena i dessa artiklar har skapat förvirring bland de rapporterade företagen och har inte bidragit till att förbättra kvaliteten på den rapporterade informationen. Det finns därför inget behov av att behålla denna skillnad i behandlingen av policyn i det direktivet. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör avgöra vilken information som behöver lämnas ut för vart och ett av de rapporteringsområden som nämns i artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, i dess ändrade lydelse enligt detta ändringsdirektiv.
- (37) Företag som omfattas av artiklarna 19a.1 och 29a.1 i direktiv 2013/34/EU kan förlita sig på nationella, unionsbaserade eller internationella rapporteringsregler, och om de gör det måste de ange vilka regelverk de har använt sig av. Direktiv 2013/34/EU kräver dock inte att företag ska använda ett gemensamt regelverk för rapportering eller standard, och det hindrar inte företag från att välja att inte alls använda något eller några regelverk för rapportering eller standarder. I enlighet med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU antog kommissionen den 5 juli 2017 ett meddelande med titeln *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering (metod för rapportering av icke-finansiell information) (riktlinjer för icke-finansiell rapportering)*, med icke-bindande riktlinjer för företag som omfattas av det direktivets tillämpningsområde.

Den 17 juni 2019 antog kommissionen sina riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information, som innehåller ytterligare riktlinjer, särskilt om rapportering av klimatrelaterad information. Dessa riktlinjer för rapportering av klimatrelaterad information inbegrep uttryckligen rekommendationerna från arbetsgruppen för klimatrelaterad finansiell information. Tillgängliga uppgifter tyder på att riktlinjerna för icke-finansiell rapportering inte hade någon betydande inverkan på kvaliteten på företagens icke-finansiella rapportering enligt artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU. Riktlinjernas frivilliga karaktär innebär att det står företagen fritt att bestämma om de vill tillämpa dem eller inte. Riktlinjerna kan därför inte i sig säkerställa att den information som lämnas av olika företag är jämförbar eller att all information som användarna av denna information anser vara relevant lämnas ut. Därför behövs obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering för att säkerställa att informationen är jämförbar och att all relevant information offentliggörs. Med utgångspunkt i principen om dubbel väsentlighet bör standarderna omfatta all information som är väsentlig för användarna av denna information. Gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är också nödvändiga för att möjliggöra kvalitetsgranskning och digitalisering av hållbarhetsrapportering och för att underlätta dess tillsyn och verkställbarhet.

Utvecklingen av obligatoriska gemensamma standarder för hållbarhetsrapportering är nödvändig för att nå ett läge där hållbarhetsinformation har en ställning som är jämförbar med den finansiella informationen. Antagandet av standarder för hållbarhetsrapportering genom delegerade akter skulle säkerställa harmoniserad hållbarhetsrapportering i hela unionen. Ett företag skulle därför uppfylla hållbarhetsrapporteringskraven i direktiv 2013/34/EU genom att rapportera i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering. Vid fastställandet av sådana standarder är det viktigt att i största möjliga utsträckning ta vederbörlig hänsyn till de viktigaste standarder för hållbarhetsrapportering som används i hela världen, samtidigt som ambitionen i detta ändringsdirektiv och de delegerade akter som antas i enlighet därmed inte sänks.

- (38) Ingen befintlig standard eller regelverk tillgodoser unionens behov av hållbarhetsrapportering på egen hand. Den information som krävs enligt direktiv 2013/34/EU måste omfatta information som är relevant ur varje väsentlighetsperspektiv, måste omfatta alla hållbarhetsfrågor och, i förekommande fall, anpassas till andra skyldigheter enligt unionsrätten att offentliggöra hållbarhetsinformation, inbegripet de skyldigheter som fastställs i förordningarna (EU) 2019/2088 och (EU) 2020/852. Dessutom bör obligatoriska standarder för hållbarhetsrapportering för unionens företag stå i proportion till ambitionsnivån i den gröna given och unionens klimatneutralitetsmål för 2050 samt med de mellanliggande målen enligt förordning (EU) 2021/1119. Det är därför nödvändigt att ge kommissionen befogenhet att anta unionens standarder för hållbarhetsrapportering, så att de snabbt kan antas och för att säkerställa att innehållet i dessa standarder för hållbarhetsrapportering är förenligt med unionens behov.

(39) *European Financial Reporting Advisory Group* (Efrag) är en ideell förening som inrättats enligt belgisk lag och som tjänar allmänintresset genom att ge råd till kommissionen om godkännande av internationella redovisningsstandarder. Efrag har etablerat ett rykte som ett europeiskt expertcentrum för företagsrapportering och är väl lämpat att främja samordning mellan unionens standarder för hållbarhetsrapportering och internationella initiativ som syftar till att utveckla standarder som är enhetliga i hela världen. I mars 2021 offentliggjorde en arbetsgrupp med flera berörda parter som Efrag inrättat rekommendationer för en eventuell utveckling av standarder för hållbarhetsrapportering för unionen. Dessa rekommendationer innehåller förslag om att utveckla en sammanhängande och omfattande uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering som omfattar alla hållbarhetsfrågor ur ett dubbelt väsentlighetsperspektiv. Rekommendationerna innehåller också en detaljerad färdplan för utvecklingen av sådana standarder och förslag till ömsesidigt förstärkande samarbete mellan globala initiativ för fastställande av standarder och unionens initiativ för fastställande av standarder. I mars 2021 offentliggjorde Efrags styrelseordförande rekommendationer om möjliga ändringar av Efrags styrning för det fall den skulle uppmanas att utarbeta tekniska råd om standarder för hållbarhetsrapportering. I rekommendationerna från Efrags styrelseordförande ingår att upprätta en ny pelare för hållbarhetsrapportering inom Efrag utan att i väsentlig utsträckning ändra den befintliga pelaren för finansiell rapportering. I mars 2022 utsåg Efrags generalförsamling medlemmarna i Efrags nyinrättade nämnd för hållbarhetsrapportering. När kommissionen antar standarder för hållbarhetsrapportering bör den ta hänsyn till de tekniska råd som Efrag kommer att utarbeta.

För att säkerställa högkvalitativa standarder som bidrar till det europeiska allmänna bästa och tillgodoser behoven hos företag och användare av den information som rapporteras bör Efrag ha tillräcklig offentlig finansiering för att säkerställa sitt oberoende. Dess tekniska rådgivning bör utvecklas enligt ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens, och på grundval av sakkunskap från en balanserad representation av relevanta berörda parter, inbegripet företag, investerare, civilsamhällsorganisationer och fackföreningar, och bör åtföljas av lönsamhetsanalyser. Deltagande i Efrags arbete på teknisk nivå bör villkoras av sakkunskap om hållbarhetsrapportering och bör inte vara beroende av några ekonomiska bidrag, utan att det påverkar offentliga organs och nationella standardiseringsorganisationers deltagande i det arbetet. En transparent process för att undvika intressekonflikter bör garanteras. För att säkerställa att unionens standarder för hållbarhetsrapportering tar hänsyn till synpunkter från medlemsstaterna bör kommissionen innan den antar dessa standarder samråda med medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering, som avses i förordning (EU) 2020/852 (*medlemsstaternas expertgrupp om hållbar finansiering*), och med den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002¹ (*föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor*), rörande Efrags tekniska rådgivning.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) spelar en roll vid utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn i enlighet med förordning (EU) 2019/2088, och det måste råda samstämmighet mellan dessa tekniska standarder för tillsyn och standarderna för hållbarhetsrapportering. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010¹ spelar Esma också en roll när det gäller att främja enhetlighet i tillsynen när det gäller genomdrivandet av företagsrapportering från emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen och som kommer att vara skyldiga att rapportera i enlighet med de standarderna för hållbarhetsrapportering. Esma, EBA och Eiopa bör därför åläggas att avge ett yttrande om Efrags tekniska rådgivning. Sådana yttranden bör lämnas inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran. Dessutom bör kommissionen samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, ECB, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) och plattformen för hållbar finansiering för att säkerställa att standarderna för hållbarhetsrapportering är förenliga med relevant unionspolitik och unionsrätt. Om någon av dessa entiteter beslutar att avge ett yttrande, bör de göra detta inom två månader från den dag då de rådfrågades av kommissionen.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (40) För att främja demokratisk kontroll, granskning och transparens bör kommissionen minst en gång om året samråda med Europaparlamentet, och samtidigt med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering och den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor om Efrags arbetsprogram när det gäller utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering.
- (41) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara förenliga med övrig unionsrätt. Dessa standarder bör främst anpassas till de informationskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088, och de bör ta hänsyn till underliggande indikatorer och metoder som anges i de olika delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, informationskraven för administratörer av referensvärden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011¹, minimistandarderna för konstruktionen av EU:s referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet och allt arbete som utförs av EBA för att genomföra kraven på offentliggörande inom tredje pelaren i förordning (EU) nr 575/2013.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1).

Standarder bör ta hänsyn till unionsrätt på miljöområdet, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG², och bör ta hänsyn till kommissionens rekommendation 2013/179/EU³ och dess bilagor samt uppdateringar av dessa. Annan relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁴, och andra krav som fastställs i unionsrätten för företag när det gäller ledande befattningshavares skyldigheter och tillbörlig aktsamhet bör också beaktas.

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).
- ² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).
- ³ Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).
- ⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (42) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta riktlinjerna för icke-finansiell rapportering och riktlinjerna för rapportering av klimatrelaterad information. De bör också beakta andra rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU som inte är direkt relaterade till hållbarhet, i syfte att ge användarna av den rapporterade informationen en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan, genom att maximera kopplingarna mellan hållbarhetsinformationen och annan information som rapporteras i enlighet med direktiv 2013/34/EU.
- (43) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vara proportionerliga och bör inte medföra en onödig administrativ börda för de företag som är skyldiga att använda dem. För att minimera störningar för företag som redan rapporterar hållbarhetsinformation bör standarderna för hållbarhetsrapportering, i förekommande fall, ta hänsyn till befintliga standarder och regelverk för hållbarhetsrapportering och redovisning. Sådana befintliga standarder och regelverk omfattar *Global Reporting Initiative*, *Sustainability Accounting Standards Board*, *International Integrated Reporting Council*, *International Accounting Standards Board*, *Task Force on Climate related Financial Disclosures*, *Carbon Disclosure Standards Board* och CDP (tidigare känd som *Carbon Disclosure Project*).

Unionsstandarderna bör ta hänsyn till alla standarder för hållbarhetsrapportering som utarbetats inom ramen för *International Financial Reporting Standards Foundation*. För att undvika onödig regelfragmentering som skulle kunna få negativa konsekvenser för företag som bedriver global verksamhet bör unionens standarder för hållbarhetsrapportering bidra till en konvergensprocess av standarder för hållbarhetsrapportering på global nivå, genom att stödja arbetet i *International Sustainability Standards Board* (ISSB). Unionens standarder för hållbarhetsrapportering bör minska risken för inkonsekventa rapporteringskrav för företag som bedriver global verksamhet, genom att integrera innehållet i de globala referensstandarder som ska utarbetas av ISSB, i den mån innehållet i dessa referensstandarder är förenligt med unionens rättsliga ram och målen i den gröna given.

- (44) I den gröna given åtog sig kommissionen att stödja företag och andra berörda parter i utarbetandet av standardiserade redovisningsprinciper för naturkapital inom unionen och internationellt, i syfte att säkerställa lämplig hantering av miljörisker och minskad klimatpåverkan, och för att minska tillhörande transaktionskostnader.

Genom det transparensprojekt som sponsras inom ramen för programmet för miljö och klimatpolitik (Life-programmet), vilket inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783¹ håller den första metoden för redovisning av naturkapital på att utarbetas, vilket kommer att göra de befintliga metoderna lättare att jämföra och mer transparenta samtidigt som man sänker tröskeln för företag att anta och använda systemen till stöd för framtidssäkring av deras verksamhet. Naturkapitalprotokollet är också en viktig referens inom området för redovisning av naturkapital. Även om metoder för redovisning av naturkapital främst tjänar till att stärka interna förvaltningsbeslut bör de vederbörligen beaktas vid fastställandet av standarder för hållbarhetsrapportering. Vissa redovisningsmetoder för naturkapital syftar till att ge ett monetärt värde till miljöinverkan av företagets verksamhet, vilket kan hjälpa användarna av hållbarhetsinformation att bättre förstå sådan inverkan. Det är därför lämpligt att standarder för hållbarhetsrapportering bör kunna inkludera monetariserade indikatorer för hållbarhetskonsekvenser om detta anses nödvändigt.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/783 av den 29 april 2021 om inrättande av ett program för miljö och klimatpolitik (Life) samt om upphävande av förordning (EU) nr 1293/2013 (EUT L 172, 17.5.2021, s. 53).

- (45) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör även ta hänsyn till internationellt erkända principer och regelverk för ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling, inbegripet FN:s mål för hållbar utveckling, FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag, OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande och relaterade sektorsriktlinjer, Global Compact-initiativet, Internationella arbetsorganisationens trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik, standarden ISO 26000 om socialt ansvar och FN:s principer för ansvarsfulla investeringar.
- (46) Det bör säkerställas att den information som rapporteras av företag i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering tillgodoser användarnas behov och inte medför en oproportionell börda i fråga om arbetsinsats och kostnad för de rapporterade företagen och dem som indirekt påverkas som en del av dessa företags värdekedja. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera den information som företagen ska offentliggöra om alla viktiga miljöfaktorer, inbegripet deras inverkan på och beroende av klimat, luft, mark, vatten och biologisk mångfald. Förordning (EU) 2020/852 innehåller en klassificering av unionens miljömål.

Av konsekvensskäl är det lämpligt att använda en liknande klassificering för att identifiera de miljöfaktorer som bör hanteras genom standarder för hållbarhetsrapportering.

Standarderna för hållbarhetsrapportering bör beakta och specificera all geografisk eller annan kontextuell information som företagen bör lämna ut för att ge en förståelse av deras huvudsakliga inverkan på hållbarhetsfrågor och de huvudsakliga risker för företaget som följer av hållbarhetsfrågor. Vid specificeringen av den information som företagen ska lämna om miljöfaktorer bör samstämmighet säkerställas med de definitioner som anges i artikel 2 i förordning (EU) 2020/852 och med de rapporteringskrav som anges i artikel 8 i den förordningen och i de delegerade akter som antagits i enlighet med den förordningen.

- (47) När det gäller klimatrelaterad information är användarna intresserade av att känna till företagens fysiska risker och omställningsrisker och deras motståndskraft när det gäller, och planer för att anpassa sig till, olika klimatscenarier, och planer för att anpassa sig till unionens mål om klimatneutralitet senast 2050. De är också intresserade av nivån på och omfattningen av de utsläpp och upptag av växthusgaser som tillskrivs företaget, inbegripet i vilken utsträckning företaget använder kompensationer och källan till dessa kompensationer. För att uppnå en klimatneutral ekonomi krävs en anpassning av standarderna för redovisningen av växthusgaser och kompensation. Användarna behöver tillförlitlig information om kompensation som bemöter farhågor om eventuell dubbelräkning och överskattningar, med tanke på de risker för uppnåendet av klimatrelaterade mål som dubbelräkning och överskattningar kan ge upphov till. Användare är också intresserade av att veta vilka insatser företag gör för att effektivt minska de absoluta utsläppen av växthusgaser som en del av sina strategier för begränsning av och anpassning till klimatförändringarna, inbegripet scope 1-utsläpp, scope 2-utsläpp och, i förekommande fall, scope 3-utsläpp.

När det gäller scope 3-utsläpp är det en prioritering för användarna att få information om vilka scope 3-kategorier som är betydande för företaget, och om utsläppen i var och en av dessa scope 3-kategorier. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera den information som företagen bör rapportera avseende sådana frågor.

- (48) För att uppnå en klimatneutral och cirkulär ekonomi utan diffus förorening krävs en fullständig mobilisering av alla ekonomiska sektorer. Att minska energianvändningen och öka energieffektiviteten är avgörande i detta avseende eftersom energi används i hela försörjningskedjan. Energiaspekter bör därför vederbörligen beaktas i standarderna för hållbarhetsrapportering, särskilt när det gäller miljöfrågor, däribland klimatrelaterade frågor.
- (49) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om sociala faktorer, inbegripet arbetsvillkor, arbetsmarknadsparternas deltagande, kollektiva avtalsförhandlingar, jämlikhet, icke-diskriminering, mångfald och inkludering, och mänskliga rättigheter. Sådan information bör omfatta företagets inverkan på människor, arbetstagare och människors hälsa. Den information som företag lämnar ut om mänskliga rättigheter bör i förekommande fall inbegripa information om tvångsarbete och barnarbete i deras värdekedjor. Kraven på hållbarhetsrapportering avseende tvångsarbete bör inte fria de offentliga myndigheterna från ansvaret att med hjälp av handelspolitik och diplomatiska medel ta itu med import av varor som producerats till följd av kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inbegripet tvångsarbete. Företag bör också kunna rapportera om eventuella risker och negativa tendenser när det gäller sysselsättning och inkomster.

Standarder för hållbarhetsrapportering som tar upp sociala faktorer bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på de principer i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som är relevanta för företag, inbegripet lika möjligheter för alla och arbetsvillkor. I handlingsplanen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som antogs av kommissionen den 4 mars 2021, efterlyses strängare krav på företag att rapportera om sociala frågor. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också specificera den information som företagen bör lämna ut med avseende på mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, inbegripet FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, FN:s deklaration om urfolks rättigheter, FN:s konvention om barnets rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska sociala stadgan och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Rapporteringen om sociala faktorer, liksom om miljö- och styrningsfaktorer, bör stå i proportion till detta ändringsdirektivs tillämpningsområde och mål. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör jämställdhet och lika lön för likvärdigt arbete bör bland annat specificera information som ska rapporteras om lönegapet mellan könen, med beaktande av annan relevant unionsrätt. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör sysselsättning och inkludering av personer med funktionsnedsättning bör bland annat specificera information som ska rapporteras om tillgänglighetsåtgärder som vidtagits av företaget.

Standarder för hållbarhetsrapportering som rör utbildning och kompetensutveckling bör bland annat specificera information som ska rapporteras om andelen och fördelningen av arbetstagare som deltar i utbildning. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör förhandlingar om kollektivavtal bör bland annat specificera information som ska offentliggöras om förekomsten av företagsråd samt förekomsten av kollektivavtal och andelen arbetstagare som omfattas av sådana avtal. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör arbetstagarmedverkan bör bland annat specificera information som ska offentliggöras om arbetstagarnas medverkan i styrelser och tillsynsråd. Standarder för hållbarhetsrapportering som rör mångfald bör specificera, bland annat, information som ska rapporteras om könsfördelningen inom den högsta ledningen och antalet ledamöter av det underrepresenterade könet i styrelser.

- (50) Användarna behöver information om styrningsfaktorer. De styrningsfaktorer som är av störst relevans för användarna förtecknas av auktoritativa rapporteringsramar, t.ex. *Global Reporting Initiative* och *Task Force on Climate related Financial Disclosures*, samt av auktoritativa globala ramar, t.ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från *International Corporate Governance Network* och G20:s och OECD:s principer för företagsstyrning. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör redovisa om styrningsfaktorer. Sådan information bör omfatta den roll som ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, den sakkunskap och den kompetens som krävs för att fullgöra denna roll eller dessa organs tillgång till sådan sakkunskap och kompetens, huruvida företaget har en policy i fråga om incitament för ledamöterna i dessa organ och som är kopplade till hållbarhetsfrågor, samt information om företagets interna kontroll- och riskhanteringssystem när det gäller processen för hållbarhetsrapportering. Användarna behöver också information om företagets företagskultur och affärsetik – erkända inslag i auktoritativa ramar för företagsstyrning, t.ex. de globala företagsstyrningsprinciperna från *International Corporate Governance Network* – inbegripet information om bekämpning av korrupktion och mutor, och om företagets verksamhet och åtaganden som syftar till att utöva dess politiska inflytande, inklusive dess lobbyverksamhet.

Information om företagets ledning och kvaliteten på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagets verksamhet hjälper användarna att förstå företagets risker och inverkan när det gäller hållbarhetsfrågor. Information om förbindelser med leverantörer inbegriper betalningspraxis avseende betalningsdatum eller betalningsperiod, räntesats vid sen betalning eller ersättning för indrivningskostnader enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU¹. Varje år drabbas tusentals företag, särskilt små och medelstora företag, av administrativa och ekonomiska bördor, eftersom de betalas för sent eller inte alls. Sena betalningar leder i slutändan till insolvens och konkurs, med destruktiva effekter på hela värdekedjor. En ökad mängd information om betalningsmetoder bör göra det möjligt för andra företag att identifiera snabba och pålitliga betalare, upptäcka orättvis betalningspraxis, få tillgång till information om de företag de handlar med och förhandla om rättvisare betalningsvillkor.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (EUT L 48, 23.2.2011, s. 1).

- (51) Standarderna för hållbarhetsrapportering bör främja en mer integrerad bild av all information som företag offentliggör i förvaltningsberättelsen för att ge användarna av denna information en bättre förståelse av företagets utveckling, resultat, ställning och inverkan. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör vid behov skilja mellan information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på individuell nivå och den information som företagen bör offentliggöra när de rapporterar på koncernnivå. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också innehålla vägledning för företag om processen för att identifiera den hållbarhetsinformation som bör ingå i förvaltningsberättelsen, eftersom ett företag endast bör vara skyldigt att lämna sådan information som är relevant för att förstå dess inverkan på hållbarhetsfrågor och sådan information som är relevant för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar dess utveckling, resultat och ställning.
- (52) Medlemsstaterna bör säkerställa att hållbarhetsrapporteringen sker i enlighet med arbetstagarnas rätt till information och samråd. Företagsledningen bör därför informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Detta innebär, vid tillämpningen av detta ändringsdirektiv, att det förs en dialog och en diskussion mellan arbetstagarrepresentanterna och den centrala ledningen eller någon annan ledningsnivå som vid sådana tillfällen skulle vara lämpligare, på ett sådant sätt och med ett sådant innehåll som skulle göra det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att uttrycka sina åsikter. Deras åsikter bör i förekommande fall meddelas de berörda förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen.

(53) Företag inom samma sektor utsätts ofta för liknande hållbarhetsrelaterade risker, och de har ofta liknande inverkan på samhället och miljön. Jämförelser mellan företag inom samma sektor är särskilt värdefulla för investerare och andra användare av hållbarhetsinformation. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör därför specificera både information som företag i alla sektorer bör offentliggöra och information som företag bör offentliggöra beroende på deras verksamhetssektor. Sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering är särskilt viktiga när det gäller sektorer som är förknippade med höga hållbarhetsrisker för eller inverkan på miljön, de mänskliga rättigheterna och samhällsstyrningen, inbegripet de sektorer som förtecknas i avsnitten A–H och avsnitt L i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006¹, och relevanta verksamheter inom dessa sektorer. När kommissionen antar sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering bör den säkerställa att den information som specificeras av dessa standarder för hållbarhetsrapportering står i proportion till omfattningen av de risker och den inverkan som är förknippade med hållbarhetsfrågor som är specifika för varje sektor, med beaktande av att riskerna och inverkan i vissa sektorer är mer omfattande än i andra. Kommissionen bör också ta hänsyn till att inte all verksamhet inom sådana sektorer nödvändigtvis är förknippad med omfattande hållbarhetsrisker eller -inverkan. För företag som är verksamma i sektorer som är särskilt beroende av naturresurser skulle sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering kräva redovisning av naturrelaterad inverkan på och naturrelaterad risker för biologisk mångfald och ekosystem.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Standarderna för hållbarhetsrapportering bör också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från leverantörer som är små eller medelstora företag och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta med tanke på företagets verksamhet i fråga om omfattning och komplexitet samt med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna, särskilt kapaciteten och egenskaperna hos de företag som inte är föremål för de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i detta ändringsdirektiv. Standarderna för hållbarhetsrapportering bör inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller ytterligare information från små och medelstora företag i deras värdekedja än den information som ska lämnas i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag. Detta bör inte påverka tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

- (54) För att tillgodose användarnas informationsbehov i god tid, och särskilt med tanke på hur brådskande det är att tillgodose finansmarknadsaktörers informationsbehov som omfattas av kraven i de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4.6 och 4.7 i förordning (EU) 2019/2088, bör kommissionen genom delegerade akter anta en första uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering senast den 30 juni 2023. Denna uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering bör specificera den information som företagen bör offentliggöra med avseende på alla rapporteringsområden och hållbarhetsfrågor och att finansmarknadsaktörer måste uppfylla de upplysningsskyldigheter som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bör genom delegerade akter anta en andra uppsättning standarder för hållbarhetsrapportering senast den 30 juni 2024, som specificerar kompletterande information som företagen bör lämna om hållbarhetsfrågor och vid behov rapporteringsområden och information som är specifik för den sektor inom vilken ett företag är verksamt. Kommissionen bör se över dessa standarder för hållbarhetsrapportering, inbegripet standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag, vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, inbegripet utvecklingen av internationella standarder.

(55) Direktiv 2013/34/EU kräver inte att företag tillhandahåller sin förvaltningsberättelse i digitalt format, vilket försvårar den rapporterade informationens sökbarhet och användbarhet. Användare av hållbarhetsinformation förväntar sig allt oftare att sådan information ska vara sökbar, jämförbar och maskinläsbar i digitala format. Medlemsstaterna bör kunna kräva att företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU kostnadsfritt gör sina förvaltningsberättelser tillgängliga för allmänheten på sina webbplatser. Digitaliseringen skapar möjligheter att utnyttja information på ett effektivare sätt och har potential för betydande kostnadsbesparingar för både användare och företag. Digitaliseringen möjliggör också centralisering på unionsnivå och medlemsstatsnivå av uppgifter i ett öppet och tillgängligt format som underlättar läsning och möjliggör jämförelse av uppgifter. Företagen bör därför vara skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815¹ och att märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i delegerad förordning (EU) 2019/815 när detta väl har fastställts.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).

Det kommer att krävas en digital taxonomi för unionens standarder för hållbarhetsrapportering för att den information som rapporteras ska kunna taggas i enlighet med dessa standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa krav bör bidra till det digitaliseringsarbete som kommissionen tillkännagav i sitt meddelande av den 19 februari 2020 med titeln *En EU-strategi för data* och i sitt meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En strategi för digitalisering av finanssektorn i EU*. Dessa krav skulle också komplettera inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för offentlig företagsinformation i enlighet med kommissionens meddelande av den 24 september 2020 med titeln *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan*, där även behovet av att tillhandahålla jämförbar information i ett digitalt format beaktas.

- (56) För att göra det möjligt att ta med den rapporterade hållbarhetsinformationen i den gemensamma europeiska kontaktpunkten bör medlemsstaterna säkerställa att företag vars värdepapper inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen offentliggör sin förvaltningsberättelse, inklusive hållbarhetsrapportering, i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815.

(57) Enligt artikel 19a.4 i direktiv 2013/34/EU får medlemsstaterna undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera den icke-finansiella rapport som krävs enligt artikel 19a.1 i det direktivet. Det är tillåtet för medlemsstaterna att göra detta om det berörda företaget utarbetar en separat rapport som offentliggörs tillsammans med förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 30 i det direktivet, eller om rapporten offentliggörs på företagets webbplats inom en rimlig tidsperiod som inte överstiger sex månader efter balansdagen och som det hänvisas till i förvaltningsberättelsen. Samma möjlighet finns för den icke-finansiella rapport för koncernen som avses i direktiv 2013/34/EU. Tjugo medlemsstater har utnyttjat denna möjlighet. Möjligheten att offentliggöra en separat rapport hindrar dock tillgången till information som länkar samman finansiell information och information om hållbarhetsfrågor. Det försvårar också sökbarheten för och tillgången till information för användare, särskilt investerare, som är intresserade av både finansiell information och hållbarhetsinformation. Eventuella olika publiceringstider för finansiell information och hållbarhetsinformation förvärrar det problemet. Offentliggörande i en separat rapport kan även ge intrycket, internt och externt, att hållbarhetsinformation tillhör en kategori av mindre relevant information, vilket kan inverka negativt på informationens uppfattade tillförlitlighet. Företagen bör därför rapportera hållbarhetsinformation i ett särskilt och tydligt identifierbart avsnitt i förvaltningsberättelsen, och medlemsstaterna bör inte längre ha rätt att undanta företag från skyldigheten att i förvaltningsberättelsen inkludera information om hållbarhetsfrågor.

En sådan skyldighet skulle också bidra till att klargöra de nationella behöriga myndigheternas roll i övervakningen av hållbarhetsrapporteringen, som en del av förvaltningsberättelsen, utarbetad i enlighet med direktiv 2004/109/EG. Dessutom bör företag som är skyldiga att rapportera hållbarhetsinformation under inga omständigheter undantas från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen, eftersom det är viktigt att säkerställa att hållbarhetsinformation är allmänt tillgänglig.

- (58) Enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ska företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen ta med en företagsstyrningsrapport i sin förvaltningsberättelse, som bland annat ska innehålla en beskrivning av den mångfaldspolicy som företaget tillämpat med avseende på dess förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Artikel 20 i direktiv 2013/34/EU ger företagen flexibilitet att bestämma vilka aspekter av mångfald de rapporterar om. Det innebär inte någon uttrycklig skyldighet för företag att lämna information om någon särskild aspekt av mångfald. För att uppnå en jämnare könsfördelning i det ekonomiska beslutsfattandet är det nödvändigt att säkerställa att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen alltid rapporterar om sin jämställdhetspolitik och dess genomförande. För att undvika onödiga administrativa bördor bör sådana företag dock ha möjlighet att rapportera en del av den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU tillsammans med annan hållbarhetsinformation. Om de väljer att göra detta bör företagsstyrningsrapporten innehålla en hänvisning till företagets hållbarhetsrapportering, och den information som krävs enligt artikel 20 i direktiv 2013/34/EU bör fortfarande omfattas av de krav på kvalitetsgranskning som gäller för företagsstyrningsrapporten.

- (59) Enligt artikel 33 i direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan har ett kollektivt ansvar för att säkerställa att årsbokslutet, koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen, förvaltningsberättelsen för koncernen, företagsstyrningsrapporten och företagsstyrningsrapporten för koncernen utarbetas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. Detta kollektiva ansvar bör utvidgas till att omfatta de digitaliseringskrav som fastställs i delegerad förordning (EU) 2019/815, kravet att följa unionens standarder för hållbarhetsrapportering och kravet på att märka hållbarhetsrapportering.
- (60) Inom revision görs åtskillnad mellan bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet och bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet utför revisorn färre tester än vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Mängden arbete inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet är därför mindre än inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Den mängd arbete som utförs inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet innebär omfattande förfaranden, bland annat beaktande av det rapporterade företags interna kontroller och substansgranskning, och är därför betydligt större än vad som utförs vid ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet.

Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet ges vanligtvis i en positiv uttrycksform och leder till ett uttalande om hur granskningsämnet ska bedömas gentemot tidigare fastställda kriterier. Enligt direktiv 2013/34/EU ska medlemsstaterna säkerställa att den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget kontrollerar om redovisningen av icke-finansiell information eller den separata rapporten har lämnats. Det krävs inte att en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster verifierar informationen, även om direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att kräva sådan verifiering när de så önskar. Avsaknaden av ett krav på uttalande med begränsad eller rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering skulle – till skillnad från kravet på att den lagstadgade revisorn ska utföra lagstadgade revisioner baserat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet – hota trovärdigheten hos den hållbarhetsinformation som offentliggörs och därmed inte tillgodose behoven hos de avsedda användarna av denna information. Även om målet är att ha en liknande nivå av säkerhet i revisorers eller kvalitetsgranskares uttalande vad gäller finansiell rapportering och hållbarhetsrapportering, skapar absaknaden av en gemensamt överenskommen standard för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering en risk för olika uppfattningar och förväntningar om vad ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet skulle innebära för olika kategorier av hållbarhetsinformation, särskilt när det gäller framåtblickande och kvalitativa upplysningar.

Därför bör man överväga en progressiv strategi för att höja den säkerhetsnivå som krävs för hållbarhetsinformation, till att börja med en skyldighet för den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget att uttala sig om huruvida hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionskraven på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. Det uttalandet bör omfatta hållbarhetsrapporteringens överensstämmelse med unionens standarder för hållbarhetsrapportering, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering. Revisorn bör också bedöma om företagets rapportering uppfyller rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852. För att säkerställa en gemensam förståelse av och gemensamma förväntningar på vad ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet skulle bestå av bör den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ha en skyldighet att avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet om att hållbarhetsrapporteringen uppfyller unionens krav, när kommissionen genom delegerade akter senast den 1 oktober 2028 antar standarder för bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet i fråga om hållbarhetsrapportering, efter en bedömning för att fastställa om det skulle vara möjligt för revisorer och företag att sörja för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet.

En successiv strategi från bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet till bestyrkandeuppdrag med rimlig säkerhet skulle även möjliggöra en gradvis utveckling av marknaden för kvalitetsgranskningar som avser hållbarhetsinformation och av företagens rapporteringspraxis. Slutligen skulle en sådan gradvis strategi ta in kostnadsökningen för de rapporterade företagen stegvis, med tanke på att kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet är dyrare än kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på grundval av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. Företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering bör kunna besluta att ha ett uttalande om sin hållbarhetsrapportering grundat på ett bestyrkandeuppdrag där uttalande lämnas med rimlig säkerhet om de så önskar, och i sådana fall bör de anses ha uppfyllt kravet att ha ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet. Ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med rimlig säkerhet avseende framåtblickande information är endast ett bestyrkande av att denna information har tagits fram i enlighet med tillämpliga standarder.

- (61) Lagstadgade revisorer eller revisionsföretag kontrollerar redan de finansiella rapporterna och förvaltningsberättelsen. De lagstadgade revisorernas eller revisionsföretagens bestyrkande av hållbarhetsrapportering skulle bidra till att säkerställa att finansiell information och hållbarhetsinformation är sammanlänkade och konsekventa, vilket är särskilt viktigt för användare av hållbarhetsinformation. Det finns dock en risk för ytterligare koncentration på revisionsmarknaden, vilket skulle kunna äventyra revisorernas opartiskhet och självständighet och öka revisionsavgifterna eller avgifterna i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Med tanke på den nyckelroll som lagstadgade revisorer spelar när det gäller att tillhandahålla kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, och säkerställa tillförlitlig hållbarhetsinformation, har kommissionen meddelat att den kommer att agera för att ytterligare förbättra revisionskvaliteten och skapa en öppnare och mer diversifierad revisionsmarknad, vilket är en förutsättning för en framgångsrik tillämpning av detta ändringsdirektiv. Dessutom är det önskvärt att företagen ges ett större utbud av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att godkänna oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008¹ att avge ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som bör offentliggöras tillsammans med förvaltningsberättelsen. Medlemsstaterna bör dessutom ges möjlighet att tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de lagstadgade revisorer som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Om medlemsstater tillåter att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör de även tillåta att en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna avger ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

Medlemsstaterna bör fastställa krav som säkerställer kvaliteten på den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och enhetliga resultat vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Därför bör alla oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster omfattas av krav som är likvärdiga de krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG¹ när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och samtidigt avpassade för oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som inte utför lagstadgade revisioner. Medlemsstaterna bör framför allt fastställa likvärdiga krav i fråga om utbildning och examination, fortbildning, system för kvalitetskontroll, yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt, utnämning och entledigande, organisationen av arbetet när det gäller de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster, utredningar och sanktioner samt rapporteringen av oegentligheter. Detta skulle också kunna garantera likvärdiga förutsättningar för alla personer och företag som medlemsstaterna tillåter att avge ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, däribland lagstadgade revisorer. Om ett företag begär ett uttalande från en annan ackrediterad oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster än den lagstadgade revisorn om sin hållbarhetsrapportering, bör det inte dessutom begära ett sådant uttalande om kvalitetsgranskning av sin hållbarhetsrapportering från den lagstadgade revisorn.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).

Oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som redan har ackrediterats av en medlemsstat för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör få fortsätta med det. På samma sätt bör medlemsstaterna säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som senast den dag då de nya kraven på utbildning och examination börjar tillämpas genomgår sin ackrediteringsprocess, inte omfattas av dessa nya ackrediteringskrav, förutsatt att de slutför denna process inom två år från den dag då dessa nya krav börjar tillämpas. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att alla oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som i en medlemsstat ackrediteras för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inom två år från och med dagen då de nya ackrediteringskraven börjar tillämpas genom kontinuerlig fortbildning förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

- (62) För att främja den fria rörligheten för tjänster bör medlemsstaterna tillåta oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i en annan medlemsstat att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på deras territorium. Detta skulle också gynna öppnandet av marknaden för kvalitetsgranskning även om inte alla medlemsstater på sitt territorium tillåter ackreditering av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster. Om oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering på en värdmedlemsstats territorium, bör den värdmedlemsstaten kunna besluta att utöva tillsyn över oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, med möjlighet att utnyttja den genomförda ramen för tillsyn av revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

- (63) Medlemsstaterna bör säkerställa att när ett företag enligt unionsrätten ska låta delar av sin hållbarhetsrapportering kontrolleras av en ackrediterad oberoende tredje part, bör rapporten från den ackrediterade oberoende tredje parten göras tillgänglig antingen som en bilaga till förvaltningsberättelsen eller på annat sätt som är tillgängligt för allmänheten. Sådant tillgängliggörande av den rapporten bör inte föregripa resultatet av uttalandet om kvalitetsgranskning, som tredjepartskontrollen bör stå fri från. Det bör inte medföra dubbelarbete mellan den revisor eller den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster som avger uttalandet om kvalitetsgranskning och den ackrediterade oberoende tredje parten.
- (64) I direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning och koncernredovisning. Det är nödvändigt att säkerställa att enhetliga regler gäller för revision av finansiella rapporter och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering från den lagstadgade revisorns sida. Direktiv 2006/43/EG bör tillämpas när uttalandet om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering avges av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag.
- (65) Reglerna om godkännande och erkännande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag bör möjliggöra för lagstadgade revisorer att kvalificera sig också för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Medlemsstaterna bör säkerställa att de lagstadgade revisorer som önskar kvalificera sig för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken.

Därför bör lagstadgade revisorer genomgå praktisk utbildning i minst åtta månader i kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncern eller i andra hållbarhetsrelaterade tjänster, med beaktande av tidigare yrkeserfarenhet. Lagstadgade revisorer som redan har godkänts eller erkänts i en medlemsstat bör dock fortsätta att tillåtas utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. På samma sätt bör medlemsstaterna säkerställa att fysiska personer som genomgår godkännandeförfarandet den dag då de krav för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som införs genom detta ändringsdirektiv börjar tillämpas inte omfattas av de kraven, förutsatt att de avslutar förfarandet inom de därpå följande två åren. Medlemsstaterna bör dock säkerställa att de lagstadgade revisorer som godkänns inom två år efter den dag då dessa krav har börjat tillämpas och som önskar utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom kontinuerlig fortbildning förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Fysiska personer som väljer att godkännas endast som lagstadgade revisorer för lagstadgad revision bör vid en senare tidpunkt kunna välja att kvalificera sig även för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. För detta ändamål bör sådana personer uppfylla de nödvändiga krav som medlemsstaterna har fastställt för att säkerställa att de också har nödvändiga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och förmågan att tillämpa sådana kunskaper i praktiken.

- (66) Det bör säkerställas att de krav som ställs på revisorer när det gäller den lagstadgade revision och den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som de utför är konsekventa. Det bör därför finnas åtminstone en utsedd person som aktivt deltar i utförandet av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering (*nyckelpartner för hållbarhet*). När kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs, bör det krävas att lagstadgade revisorer ägnar tillräckligt med tid åt uppdraget och tilldelar tillräckligt med resurser och sakkunskap för att de ska kunna utföra sina uppgifter på lämpligt sätt. Kundkontoregistret bör specificera de avgifter som tas ut för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och en kvalitetsgranskningsdokumentation upprättas med information som har koppling till kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör det vara möjligt att inkludera kvalitetsgranskningsdokumentationen i revisionsdokumentationen. De krav som ställs på lagstadgade revisorer i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör dock endast vara tillämpliga på de lagstadgade revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (67) Lagstadgade revisorer eller revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör ha en hög nivå av teknisk och specialiserad sakkunskap på hållbarhetsområdet.

- (68) Genom direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att införa lämpliga regler för att förhindra att avgifterna för hållbarhetsrapportering påverkas eller bestäms av tillhandahållandet av ytterligare tjänster till den granskade enheten eller baseras på någon form av oförutsedd händelse. Enligt det direktivet ska medlemsstaterna också säkerställa att lagstadgade revisorer som utför lagstadgad revision följer reglerna om yrkesetik, opartiskhet och självständighet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt. För enhetlighetens skull är det lämpligt att dessa regler utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (69) För att säkerställa enhetlig praxis och hög kvalitet för kvalitetskontroll av hållbarhetsrapportering i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom delegerade akter. Medlemsstaterna bör ges möjlighet att tillämpa nationella standarder, förfaranden och krav för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering om inte kommissionen genom delegerade akter har antagit en standard för kvalitetsgranskning som täcker samma ämnesområde. Sådana standarder för kvalitetsgranskning bör ange de förfaranden som revisorn ska följa för att dra sina slutsatser om bestyrkande av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör därför genom delegerade akter senast den 1 oktober 2026 anta standarder för kvalitetsgranskning där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet. I syfte att underlätta en harmonisering av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i medlemsstaterna bör kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) uppmanas att anta icke-bindande riktlinjer för att fastställa de förfaranden som ska följas vid avgivande av ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i väntan på att kommissionen antar en standard för kvalitetsgranskning som täcker samma ämnesområde.

- (70) I direktiv 2006/43/EG fastställs regler för lagstadgad revision av en koncern. Liknande regler bör fastställas för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för en koncern.
- (71) Enligt direktiv 2006/43/EG ska lagstadgade revisorer eller revisionsföretag redovisa resultaten av sin lagstadgade revision i en revisionsberättelse. Liknande regler bör fastställas för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör presenteras i en kvalitetsgranskningsrapport. Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bör det vara möjligt att lägga fram informationen om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i revisionsberättelsen.
- (72) Enligt direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att inrätta ett system för kvalitetskontroller av lagstadgade revisorer och revisionsföretag. För att säkerställa att kvalitetskontroller också genomförs när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och att de personer som utför kvalitetskontroller har lämplig yrkesutbildning och relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör kravet på att inrätta ett system för kvalitetskontroll utvidgas till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Som en övergångsåtgärd, till och med den 31 december 2025, bör de personer som utför kvalitetskontroller av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering vara undantagna från kravet på relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster.

- (73) Enligt direktiv 2006/43/EG krävs att medlemsstaterna ska ha ett system för utredningar och sanktioner för lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Enligt det direktivet ska även medlemsstaterna organisera ett effektivt system för offentlig tillsyn och säkerställa att regleringsarrangemangen för offentliga tillsynssystem möjliggör ett effektivt samarbete på unionsnivå när det gäller medlemsstaternas tillsynsverksamhet. Sådana krav bör utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de utredningar, sanktioner och tillsynsregler som inrättats för revisorns arbete inom den lagstadgade revisionen och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (74) Direktiv 2006/43/EG innehåller regler om utnämning och entledigande av lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner. Dessa regler bör utvidgas till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för att säkerställa konsekvens i de regler som åläggs revisorer när det gäller deras arbete med lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

(75) Enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG¹ är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att aktieägare i företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen, enskilt eller kollektivt, har rätt att föra upp punkter på dagordningen för bolagsstämman, förutsatt att varje sådan punkt åtföljs av en motivering eller ett förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman, och att de har rätt att lägga fram förslag till beslut om punkter som tagits upp eller ska tas upp på dagordningen för en bolagsstämma, beroende på omständigheterna. Om dessa rättigheter är förenade med villkoret att den eller de berörda aktieägarna innehar en minimiandel i företaget, får denna minimiandel inte överstiga 5 % av aktiekapitalet. När det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering bör aktieägare kunna utöva de rättigheter som anges i artikel 6 i direktiv 2007/36/EG för att lägga fram förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman som kräver att, för det första, en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller nätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen utarbetar en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen, och, för det andra, att en sådan rapport görs tillgänglig för bolagsstämman.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

För företag som omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering som införs genom detta ändringsdirektiv och inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 6 i direktiv 2007/36/EG, bör aktieägare som företräder mer än 5 % av rösterna eller 5 % av företagets kapital, enskilt eller kollektivt, ha rätt att på dagordningen för bolagsstämman lägga fram ett förslag till beslut som ska antas vid bolagsstämman om, för det första, att en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller revisionsnätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen ska utarbeta en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen och, för det andra, att en sådan rapport ska göras tillgänglig för bolagsstämman.

- (76) Enligt direktiv 2006/43/EG åläggs medlemsstaterna att säkerställa att varje företag av allmänt intresse har en revisionskommitté och specificerar sina uppgifter i samband med den lagstadgade revisionen. Revisionskommittén bör tilldelas vissa uppgifter när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Dessa uppgifter bör inkludera skyldigheten att informera förvaltnings- eller tillsynsorganet i enheten av allmänt intresse om resultatet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och förklara hur revisionskommittén bidrog till hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén hade i denna process. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att tillåta att uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet.

- (77) Direktiv 2006/43/EG innehåller krav på registrering och tillsyn av revisorer och revisionsföretag från tredjeland. För att säkerställa att det finns ett enhetligt regelverk för revisorernas arbete inom både lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering är det nödvändigt att utvidga dessa krav till att omfatta kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- (78) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014¹ är tillämplig på lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgad revision av företag av allmänt intresse. Den förordningen fastställer ett gränsvärde för arvoden för andra tjänster som den lagstadgade revisorn kan tillhandahålla, så att den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet vid utförandet av en lagstadgad revision säkerställs. Det är viktigt att klargöra att kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inte bör tas med vid beräkningen av den gränsen. Enligt förordning (EU) nr 537/2014 är det dessutom förbjudet att tillhandahålla vissa icke-revisionstjänster under vissa tidsperioder när den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen. Tjänster som rör utarbetande av hållbarhetsrapportering, inklusive konsulttjänster, bör också betraktas som förbjudna tjänster under den tidsperiod som föreskrivs i förordning (EU) nr 537/2014. Förbudet mot tillhandahållandet av sådana tjänster bör gälla i samtliga fall där den lagstadgade revisorn utför den lagstadgade revisionen av de finansiella rapporterna.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 om särskilda krav avseende lagstadgad revision av företag av allmänt intresse och om upphävande av kommissionens beslut 2005/909/EG (EUT L 158, 27.5.2014, s. 77).

För att säkerställa den lagstadgade revisorns opartiskhet och självständighet bör vissa icke-revisionstjänster även vara förbjudna när den lagstadgade revisorn utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Enligt förordning (EU) nr 537/2014 ska lagstadgade revisorer rapportera oegentligheter till det granskade företaget och, under vissa omständigheter, till de myndigheter som av medlemsstaterna tilldelats ansvaret för utredning av sådana oegentligheter. Sådana skyldigheter bör i förekommande fall även utvidgas till att omfatta lagstadgade revisorer och revisionsföretag när det gäller deras arbete med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.

- (79) Enligt direktiv 2004/109/EG åläggs de nationella tillsynsmyndigheterna uppgiften att kontrollera att företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen uppfyller kraven för företagsrapportering. I artikel 4 i det direktivet specificeras det innehåll som ska tas med i årsredovisningarna, men det saknas en uttrycklig hänvisning till artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, som kräver att en icke-finansiell rapport och en icke-finansiell rapport för koncernen utarbetas. Till följd av detta har de nationella behöriga myndigheterna i vissa medlemsstater inte något rättsligt mandat att utöva tillsyn över de icke-finansiella rapporterna, särskilt om de icke-finansiella rapporterna offentliggörs i en separat rapport, utöver årsredovisningen, vilket medlemsstaterna för närvarande kan tillåta. Det är därför nödvändigt att i artikel 4.5 i direktiv 2004/109/EG införa en hänvisning till hållbarhetsrapportering. Det är också nödvändigt att kräva att de ansvariga personerna hos emittenten, i årsredovisningen bekräftar att förvaltningsberättelsen, såvitt de vet, är utarbetad i enlighet med standarderna för hållbarhetsrapportering.

Med tanke på den nya karaktären hos dessa rapporteringskrav bör Esma dessutom utfärda riktlinjer för nationella behöriga myndigheter för att främja en konvergerande tillsyn av hållbarhetsrapportering från emittenter som omfattas av direktiv 2004/109/EG. De riktlinjerna bör endast vara tillämpliga på tillsyn av företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i unionen.

- (80) I syfte att specificera de krav som fastställs i detta ändringsdirektiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering och fastställa standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (81) Kommissionen bör lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta ändringsdirektiv med, bland annat, en bedömning av uppnåendet av målen för detta ändringsdirektiv, inbegripet konvergensen mellan medlemsstaternas rapporteringspraxis, en bedömning av antalet små och medelstora företag som frivilligt använder standarder för hållbarhetsrapportering, en bedömning av om och på vilket sätt rapporteringskraven bör utvidgas ytterligare, särskilt när det gäller små och medelstora företag och företag från tredjeländer som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium, en bedömning av genomförandet av rapporteringskraven för dotterföretag och filialer till företag från tredjeländer som införs genom detta ändringsdirektiv, inbegripet en bedömning av antalet tredjelandsföretag som har ett dotterföretag eller en filial som omfattas av rapporteringskrav i enlighet med direktiv 2013/34/EU, en bedömning av verkställighetsmekanismen och av de relevanta tröskelvärden som anges i direktiv 2013/34/EU och en bedömning av om och på vilket sätt tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning till den hållbarhetsrapportering som offentliggörs av företag som omfattas av ändringsdirektivets tillämpningsområde ska säkerställas.

Rapporten om genomförandet av detta ändringsdirektiv bör offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och bör vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag. Senast den 31 december 2028 bör kommissionen se över och rapportera om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet. Denna översyn bör ta hänsyn till de nationella system som är tillämpliga på oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och bedöma om och i vilken utsträckning sådana nationella system bidrar till att öppna upp marknaden för kvalitetsgranskning. Senast den 31 december 2028 bör kommissionen bedöma möjliga rättsliga åtgärder för att säkerställa tillräcklig diversifiering av marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet och lämplig kvalitet på hållbarhetsrapporteringen. Rapporten om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhet bör överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2028 och vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

- (82) Eftersom målen för detta ändringsdirektiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta ändringsdirektiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(83) Förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

(84) ECB hördes och avgav ett yttrande den 7 september 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande punkter läggas till:

”3. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i detta direktiv:

- a) Försäkringsföretag enligt artikel 2.1 i rådets direktiv 91/674/EEG*.
- b) Kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013**.

Medlemsstaterna får välja att inte tillämpa de samordningsåtgärder som avses i första stycket i den här punkten på de företag som förtecknas i artikel 2.5.2–2.5.23 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU^{***}.

4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på de finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088^{****}.
5. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 40a–40d ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar om dotterföretag och filialer till företag som inte regleras av lagstiftningen i en medlemsstat men vars juridiska form är jämförbar med de typer av företag som förtecknas i bilaga I.

* Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

*** Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

**** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 5 ska ersättas med följande:

”5. *nettoomsättning*: belopp som erhållits genom försäljning av varor och tillhandahållande av tjänster efter avdrag av försäljningsrabatter och mervärdesskatt samt andra skatter som direkt relateras till omsättningen; för försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv ska nettoomsättningen emellertid fastställas i enlighet med artiklarna 35 och 66.2 i rådets direktiv 91/674/EEG^{*}; för kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv ska nettoomsättningen fastställas i enlighet med artikel 43.2 c i rådets direktiv 86/635/EEG^{**} och för företag som omfattas av artikel 40a.1 i detta direktiv avses med nettoomsättning intäkter enligt definitionen i eller i den mening som avses i det ramverk för finansiell rapportering som ligger till grund för företagets finansiella rapporter.

* Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

** Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).”

b) Följande led ska läggas till:

- ”17. *hållbarhetsfrågor*: miljörelaterade, sociala och mänskliga rättigheter samt styrningsfaktorer, inklusive hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i förordning (EU) 2019/2088.
18. *hållbarhetsrapportering*: rapportering av information om hållbarhetsfrågor i enlighet med artiklarna 19a, 29a och 29d.
19. *immateriella nyckelresurser*: resurser utan fysisk form vilka är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och vilka är en källa till värdeskapande för företaget.
20. *oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008* för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).”

3. I artikel 19.1 ska följande stycke läggas till:

”Stora företag samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a ska rapportera information om de immateriella nyckelresurserna och redogöra för hur sådana resurser är en grundläggande förutsättning för företagets affärsmodell och hur sådana resurser är en källa till värdeskapande för företaget.”

4. Artikel 19a ska ersättas med följande:

”Artikel 19a

Hållbarhetsrapportering

1. Stora företag samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.

Den information som avses i första stycket ska vara tydligt identifierbar i förvaltningsberättelsen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Motståndskraften i företagets affärsmodell och strategi vad gäller risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger företaget.
 - iii) Företagets planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansierings- och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet enligt Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som antogs den 12 december 2015 (*Parisavtalet*) och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119*, och, i förekommande fall, företagets exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.
 - iv) Hur företagets affärsmodell och strategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och företagets inverkan på hållbarhetsfrågor.
 - v) Hur företagets strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.

- b) En beskrivning av de tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor som fastställts av företaget, inbegripet, i förekommande fall, absoluta mål för minskning av växthusgasutsläppen åtminstone för 2030 och 2050, en beskrivning av de framsteg som företaget har gjort för att uppnå dessa mål och en redogörelse för huruvida företagets mål relaterade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis.
- c) En beskrivning av den roll som förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sakkunskap och kompetens som krävs för att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
- d) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) Information om förekomsten av incitamentssystem kopplade till hållbarhetsfrågor som erbjuds medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen.
- f) En beskrivning av följande:
 - i) Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs av företaget med avseende på hållbarhetsfrågor, och i linje med unionens krav på att företag ska genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall.

- ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till företagets egen verksamhet och till dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja, åtgärder som vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan och annan negativ inverkan som företaget är skyldigt att identifiera i enlighet med andra unionskrav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.
- iii) Alla åtgärder som vidtagits av företaget för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för faktisk eller potentiell negativ inverkan, och resultatet av dessa åtgärder.
- g) En beskrivning av de huvudsakliga riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet en beskrivning av företagets huvudsakliga beroenden på detta område och hur företaget hanterar dessa risker.
- h) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–g.

Företagen ska rapportera det förfarande som har genomförts för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Den information som förtecknas i första stycket i denna punkt ska inkludera uppgifter om tidshorisonter på kort, medellång och lång sikt, beroende på vad som är tillämpligt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om företagets egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../...⁺, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska företaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att få nödvändig information om sin värdekedja, skälen till att inte all nödvändig information kunde erhållas och sina planer för att erhålla nödvändig information i framtiden.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare redogörelser för, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen i enlighet med artikel 19 och de belopp som rapporteras i årsredovisningen eller årsbokslutet.

⁺ EUT: vänligen inför i texten numret på direktivet i dokument PE 35/22 (2021/0104 (COD)) och inför nummer, datum och EUT-hänvisning till det direktivet i fotnoten.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den befogenhet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada företagets marknadsposition, och förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av företagets utveckling, resultat och ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

4. Företagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i denna artikel i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b.
5. Företagsledningen ska informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Arbetstagarrepresentanternas uppfattning ska i tillämpliga fall meddelas relevanta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.

6. Genom undantag från punkterna 2–4 i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 9 och 10 i denna artikel, får små och medelstora företag som avses i punkt 1 i denna artikel, små och icke-komplexa institut enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, captivebolag för försäkring enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG*** och captivebolag för återförsäkring enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet begränsa sin hållbarhetsrapportering till följande:
- a) En kort beskrivning av företagets affärsmodell och strategi.
 - b) En beskrivning av företagets policy vad avser hållbarhetsfrågor.
 - c) Företagets huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan på hållbarhetsfrågor och alla åtgärder som vidtagits för att identifiera, övervaka, förebygga, begränsa eller avhjälpa sådan faktisk eller potentiell negativ inverkan.
 - d) De huvudsakliga riskerna för företaget i samband med hållbarhetsfrågor och hur företaget hanterar dessa risker.
 - e) Centrala indikatorer som är nödvändiga för de upplysningar som avses i leden a–d.

Små och medelstora företag, små och icke-komplexa institut och captivebolag för försäkring och återförsäkring som utnyttjar det undantag som avses i första stycket ska rapportera i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

7. För de räkenskapsår som inleds före den 1 januari 2028, genom undantag från punkt 1 i denna artikel, får små och medelstora företag som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a besluta att inte inkludera den information som avses i punkt 1 i den här artikeln i sin förvaltningsberättelse. I sådana fall ska företaget dock i sin förvaltningsberättelse kortfattat ange varför hållbarhetsrapportering saknas.
8. Företag som uppfyller kraven i punkterna 1–4 i denna artikel och företag som utnyttjar undantaget enligt punkt 6 i denna artikel ska anses ha uppfyllt kravet i artikel 19.1 tredje stycket.

9. Under förutsättning att villkoren i andra stycket i denna punkt uppfylls ska ett företag som är ett dotterföretag undantas från kraven i punkterna 1–4 i denna artikel (*det undantagna dotterföretaget*), om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett moderföretags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetats i enlighet med artiklarna 29 och 29a. Ett företag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i den här artikeln om det företaget och dess dotterföretag omfattas av hållbarhetsrapporteringen för koncernen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland och om den hållbarhetsrapporteringen för koncernen utarbetas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas i enlighet med artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställs i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG****.

Undantaget i första stycket ska omfattas av följande villkor:

- a) Det undantagna dotterföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
 - i) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på koncernnivå i enlighet med denna artikel, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.
 - ii) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, till moderföretagets hållbarhetsrapportering för koncernen, enligt vad som avses i första stycket i denna punkt, och till det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i led b i detta stycke.
 - iii) Upplysningar om att företaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–4 i denna artikel.

- b) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska dess hållbarhetsrapportering för koncernen och uttalandet om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporteringen för koncernen, som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att lämna uttalanden om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt den lagstiftning som det moderföretaget lyder under, offentliggöras i enlighet med artikel 30 i detta direktiv och i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som det undantagna dotterföretaget lyder under.
- c) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska de upplysningar som anges i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852^{*****}, som omfattar den verksamhet som bedrivs av det undantagna dotterföretag som är etablerat i unionen och dess dotterföretag, ingå i förvaltningsberättelsen för det undantagna dotterföretaget eller i den hållbarhetsrapport för koncernen som utförs av det moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.

Den medlemsstat vars nationella rätt det undantagna dotterföretaget lyder under får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen, offentliggörs på ett språk som den medlemsstaten godtar, och att all nödvändig översättning till detta språk tillhandahålls. Alla översättningar som inte har bestyrkts ska innehålla en förklaring om detta.

Företag som är undantagna från skyldigheten att upprätta en förvaltningsberättelse i enlighet med artikel 37 är inte skyldiga att lämna den information som avses i andra stycket a i–iii i denna punkt, förutsatt att sådana företag offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 37.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv och som ingår i en grupp, baserad på finansiella kopplingar enligt vad som avses i artikel 212.1 c ii) i direktiv 2009/138/EG, och som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a–c i det direktivet, behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

10. Det undantag som fastställs i punkt 9 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel, med undantag för stora företag av allmänt intresse som definieras i artikel 2.1 a i detta direktiv.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europaisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU, vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L ..., ..., s. ...).

*** Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

**** Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

***** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”

5. Artikel 20.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led g ska ersättas med följande:

”g) En beskrivning av den mångfaldspolicy som tillämpats med avseende på företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan med avseende på jämställdhet och andra aspekter som till exempel ålder, funktionsnedsättning eller utbildnings- och yrkesbakgrund samt mångfaldspolicyns mål, hur den har genomförts och resultaten under redovisningsperioden. Om någon sådan policy inte tillämpas ska rapporten innehålla en motivering till detta.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”De företag som omfattas av artikel 19a ska anses ha uppfyllt den skyldighet som fastställs i första stycket g i denna punkt om de inkluderar den information som krävs enligt det ledet som en del av deras hållbarhetsrapportering och en hänvisning till detta inkluderas i företagsstyrningsrapporten.”

6. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) Den koncernredovisning som avses i led a och förvaltningsberättelser för större koncerner upprättas av moderföretaget i denna koncern, i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som moderföretaget lyder under, i enlighet med detta direktiv, med undantag av de skyldigheter som anges i artikel 29a, eller i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.”

b) I punkt 8 ska led b i ersättas med följande:

”i) i enlighet med detta direktiv, med undantag för de skyldigheter som fastställs i artikel 29a,”

c) I punkt 8 ska led b iii ersättas med följande:

”iii) så att handlingarna blir likvärdiga med en koncernredovisning och förvaltningsberättelse för koncern som upprättats i enlighet med detta direktiv, med undantag för skyldigheterna i artikel 29a, eller”

7. Artikel 29a ska ersättas med följande:

”Artikel 29a

Hållbarhetsrapportering för koncern

1. Moderföretag i en stor koncern som avses i artikel 3.7 ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera den information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och den information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor inverkar på koncernens utveckling, resultat och ställning.

Den information som avses i första stycket ska vara tydligt identifierbar i förvaltningsberättelsen för koncernen, genom ett särskilt avsnitt i förvaltningsberättelsen för koncernen.

2. Den information som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En kort beskrivning av koncernens affärsmodell och strategi som ska inbegripa följande:
 - i) Motståndskraften i företagets affärsmodell och strategi vad gäller risker i samband med hållbarhetsfrågor.
 - ii) Möjligheter som hållbarhetsfrågorna ger koncernen.

- iii) Koncernens planer, inbegripet genomförandeåtgärder och tillhörande finansierings- och investeringsplaner, för att säkerställa att dess affärsmodell och strategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C i linje med Parisavtalet och målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, och, i förekommande fall, koncernens exponering för kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.
 - iv) Hur koncernens affärsmodell och strategi tar hänsyn till de berörda parternas intressen och koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor.
 - v) Hur koncernens strategi har genomförts med avseende på hållbarhetsfrågor.
- b) En beskrivning av de tidsbundna mål som rör hållbarhetsfrågor som fastställts av koncernen, inbegripet, i förekommande fall, absoluta mål för minskning av växthusgasutsläppen åtminstone för 2030 och 2050, en beskrivning av de framsteg som koncernen har gjort för att uppnå dessa mål och en redogörelse för huruvida koncernens mål relaterade till miljöfaktorer är baserade på entydiga vetenskapliga bevis.

- c) En beskrivning av den roll som förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sakkunskap och kompetens när det gäller att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
- d) En beskrivning av koncernens policy vad avser hållbarhetsfrågor.
- e) Information om förekomsten av incitamentssystem kopplade till hållbarhetsfrågor som erbjuds medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen.
- f) En beskrivning av följande:
 - i) Det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs av koncernen med avseende på hållbarhetsfrågor, och i linje med unionens krav på att företag ska genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet i tillämpliga fall.
 - ii) Den huvudsakliga faktiska eller potentiella negativa inverkan som kan kopplas till koncernens egen verksamhet och till dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja, åtgärder som vidtagits för att identifiera och övervaka denna inverkan och annan negativ inverkan som moderföretaget är skyldigt att identifiera i enlighet med andra unionskrav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

- iii) Alla åtgärder som vidtagits av koncernen för att förebygga, begränsa, avhjälpa eller sätta stopp för faktisk eller potentiell negativ inverkan, och resultatet av dessa åtgärder.
- g) En beskrivning av de huvudsakliga riskerna för koncernen i samband med hållbarhetsfrågor, inbegripet koncernens huvudsakliga beroenden på detta område och hur koncernen hanterar dessa risker.
- h) Indikatorer som är relevanta för de upplysningar som avses i leden a–g.

Moderföretag ska rapportera om det förfarande som tillämpas för att identifiera den information som de har inkluderat i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med punkt 1 i denna artikel. Den information som förtecknas i första stycket i denna punkt ska inkludera uppgifter om tidshorisonter på kort, medellång och lång sikt, beroende på vad som är tillämpligt.

3. I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om koncernens egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja.

Under de första tre åren av tillämpningen av de åtgärder som ska antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 5.2 i direktiv (EU) .../...⁺, och om inte all nödvändig information om dess värdekedja finns tillgänglig, ska moderföretaget redogöra för de ansträngningar som gjorts för att få nödvändig information om den egna värdekedjan, skälen till att inte all nödvändig information kunnat erhållas och sina planer för att erhålla nödvändig information i framtiden.

I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 också innehålla hänvisningar till, och ytterligare förklaringar av, annan information som ingår i förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 29 i detta direktiv och de belopp som rapporteras i koncernredovisningen.

Medlemsstaterna får tillåta att information om förestående utveckling eller om frågor som är under förhandling i undantagsfall inte lämnas ut, om ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt och under kollektivt ansvar för sin uppfattning, anser och vederbörligen kan motivera att ett utlämnande av sådan information allvarligt skulle skada koncernens marknadsposition, förutsatt att detta icke-utlämnande inte hindrar en rättvis och balanserad förståelse av koncernens utveckling, resultat och ställning samt konsekvenserna av dess verksamhet.

⁺ EUT: vänligen inför i texten numret på direktivet i dokument PE 35/22 (2021/0104 (COD)).

4. Om det rapporterande företaget identifierar betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera av dess dotterföretag vad gäller risker eller inverkan, ska företaget tillhandahålla en adekvat beskrivning, när så är lämpligt, av riskerna för och inverkan av det eller de berörda dotterföretagen.

Företagen ska ange vilka av koncernens dotterföretag som är undantagna från årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsredovisning för koncernen enligt artikel 19a.9 respektive 29a.8.

5. Moderföretagen ska rapportera den information som avses i punkterna 1–3 i denna artikel enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b.
6. Moderföretagets ledning ska informera arbetstagarrepresentanterna på lämplig nivå och med dem diskutera relevant information och metoder för att erhålla och kontrollera hållbarhetsinformation. Arbetstagarrepresentanternas uppfattning ska i tillämpliga fall meddelas relevanta förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan.
7. Ett moderföretag som uppfyller skyldigheterna i punkterna 1–5 i denna artikel ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i artiklarna 19.1 tredje stycket och 19a.

8. Under förutsättning att villkoren i andra stycket i denna punkt uppfylls ska ett moderföretag som även är ett dotterföretag undantas från skyldigheterna i punkterna 1–5 i denna artikel (*det undantagna moderföretaget*), om det företaget och dess dotterföretag omfattas av ett annat företags förvaltningsberättelse för koncernen, som utarbetats i enlighet med artikel 29 och den här artikeln. Ett moderföretag som är ett dotterföretag till ett moderföretag som är etablerat i ett tredjeland ska också undantas från de skyldigheter som anges i punkterna 1–5 i den här artikeln om det företaget och dess dotterföretag omfattas av hållbarhetsrapporteringen för koncernen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland och om den hållbarhetsrapporteringen för koncernen utarbetas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, enligt vad som fastställs i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Undantaget i första stycket ska omfattas av följande villkor:

- a) Det undantagna moderföretagets förvaltningsberättelse innehåller samtliga följande uppgifter:
 - i) Namn och säte för det moderföretag som rapporterar information på koncernnivå i enlighet med denna artikel, eller på ett sätt som är likvärdigt med de standarder för hållbarhetsrapportering som har antagits enligt artikel 29b i detta direktiv, vilket har fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antas enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.
 - ii) Webblänkarna till moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, till moderföretagets hållbarhetsrapportering för koncernen, enligt vad som avses i första stycket i denna punkt, och till det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i detta direktiv eller det uttalande om kvalitetsgranskning som avses i led b i detta stycke.
 - iii) Upplysningar om att moderföretaget är undantaget från de skyldigheter som anges i punkterna 1–5 i denna artikel.

- b) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska dess hållbarhetsrapportering för koncernen och uttalandet om kvalitetsgranskning, som har avgetts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som har bemyndigats att lämna uttalanden om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt den nationella rätt som det moderföretaget lyder under, offentliggöras i enlighet med artikel 30 och i enlighet med den lagstiftning i medlemsstaten som det undantagna moderföretaget lyder under.
- c) Om moderföretaget är etablerat i ett tredjeland ska de upplysningar som anges i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, som omfattar den verksamhet som bedrivs av det dotterföretag som är etablerat i unionen och som undantas från kraven på hållbarhetsrapportering på grundval av artikel 19a.9 i detta direktiv, ingå i förvaltningsberättelsen för det undantagna moderföretaget eller i den hållbarhetsrapportering för koncernen som utförs av det moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.

Den medlemsstat vars nationella rätt det undantagna moderföretaget lyder under får kräva att moderföretagets förvaltningsberättelse för koncernen eller, där så är tillämpligt, moderföretagets hållbarhetsrapport för koncernen, offentliggörs på ett språk som den medlemsstaten godtar, och att all nödvändig översättning till detta språk tillhandahålls. Alla översättningar som inte har bestyrkts ska innehålla en förklaring om detta.

Moderföretag som är undantagna från skyldigheten att upprätta en förvaltningsberättelse i enlighet med artikel 37 ska inte behöva lämna den information som avses i andra stycket a i–iii i denna punkt, förutsatt att sådana företag offentliggör förvaltningsberättelsen för koncernen i enlighet med artikel 37.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt, och när artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 är tillämplig, ska kreditinstitut som avses i artikel 1.3 första stycket b i detta direktiv och som permanent underställs ett centralt organ som övervakar dem på de villkor som anges i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska försäkringsföretag som avses i artikel 1.3 första stycket a i detta direktiv och som ingår i en grupp, baserad på finansiella kopplingar enligt vad som avses i artikel 212.1 c ii) i direktiv 2009/138/EG, som är föremål för grupp tillsyn i enlighet med artikel 213.2 a–c i det direktivet, behandlas som dotterföretag till den gruppens moderföretag.

9. Det undantag som fastställs i punkt 8 ska också tillämpas på företag av allmänt intresse som omfattas av kraven i denna artikel, med undantag för stora företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i detta direktiv.

8. Följande kapitel ska införas:

”Kapitel 6a

Standarder för hållbarhetsrapportering

Artikel 29b

Standarder för hållbarhetsrapportering

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv avseende standarder för hållbarhetsrapportering. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska specificera den information som företagen ska rapportera i enlighet med artiklarna 19a och 29a och, i förekommande fall, ange i vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.

Senast den 30 juni 2023 ska kommissionen i de delegerade akter som avses i första stycket i denna punkt specificera den information som företag ska rapportera i enlighet med artikel 19a.1 och 19a.2, och i förekommande fall artikel 29a.1 och 29a.2, och som åtminstone innehåller de uppgifter som finansmarknadsaktörer som omfattas av upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 behöver för att uppfylla dessa skyldigheter.

I de delegerade akter som avses i första stycket ska kommissionen senast den 30 juni 2024 specificera följande:

- i) Kompletterande information som företagen ska rapportera avseende de hållbarhetsfrågor och rapporteringsområden som förtecknas i artikel 19a.2, där så behövs.
- ii) Information som företagen ska rapportera som är specifik för den sektor där de bedriver verksamhet.

De rapporteringskrav som fastställs i de delegerade akter som avses i första stycket ska inte träda i kraft tidigare än fyra månader efter det att de antagits av kommissionen.

När kommissionen antar delegerade akter för att specificera den information som krävs enligt tredje stycket led ii ska den särskilt uppmärksamma omfattningen av riskerna och inverkan avseende hållbarhetsfrågor för varje sektor, med beaktande av att riskerna och inverkan är större i vissa sektorer än i andra.

Kommissionen ska, minst vart tredje år efter tillämpningsdatum, se över alla delegerade akter som antas i enlighet med denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från *European Financial Reporting Advisory Group* (Efrag), och ska vid behov ändra dessa delegerade akter för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen avseende internationella standarder.

Kommissionen ska minst en gång om året samråda med Europaparlamentet och hålla ett gemensamt samråd med medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering, som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852, och den föreskrivande kommittén för redovisningsfrågor, som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002, om Efrags arbetsprogram när det gäller utvecklingen av standarder för hållbarhetsrapportering.

2. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska säkerställa kvaliteten på den information som rapporteras genom att kräva att den är begriplig, relevant, verifierbar, jämförbar och framställd på ett korrekt sätt. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska undvika att ålägga företag en oproportionell administrativ börda, bland annat genom att i största möjliga utsträckning beakta det arbete som utförs av globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering i enlighet med punkt 5 a.

I standarderna för hållbarhetsrapportering ska, med beaktande av föremålet för en viss standard för hållbarhetsrapportering, följande anges:

- a) Den information som företagen ska lämna om följande miljöfaktorer:
 - i) Begränsning av klimatförändringar, inbegripet när det gäller scope 1-, scope 2- och, i förekommande fall, scope 3-utsläpp av växthusgaser.

- ii) Klimatanpassning.
 - iii) Vattenresurser och marina resurser.
 - iv) Resursanvändning och cirkulär ekonomi.
 - v) Föreningar.
 - vi) Biologisk mångfald och ekosystem.
- b) Den information som företagen ska lämna om följande sociala och människorättsliga faktorer:
- i) Lika behandling och möjligheter för alla, inbegripet jämställdhet och lika lön för likvärdigt arbete, utbildning och kompetensutveckling, sysselsättning och social delaktighet för personer med funktionsnedsättning, åtgärder mot våld och trakasserier på arbetsplatsen samt mångfald.
 - ii) Arbetsvillkor, inbegripet trygg anställning, arbetstid, tillräckliga löner, social dialog, föreningsfrihet, förekomsten av företagsråd, kollektivförhandlingar, inbegripet andelen arbetstagare som omfattas av kollektivavtal, arbetstagares rätt till information, samråd och deltagande, balans mellan arbete och privatliv samt hälsa och säkerhet.

- iii) Respekt för mänskliga rättigheter, grundläggande friheter, demokratiska principer och standarder som fastställs i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter och andra grundläggande FN-konventioner om mänskliga rättigheter, såsom FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, FN:s deklaration om urfolks rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, den europeiska sociala stadgan och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- c) Den information som företagen ska lämna om följande styrningsfaktorer:
 - i) Den roll som företagets förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan spelar när det gäller hållbarhetsfrågor, och deras sammansättning, liksom deras sakkunskap och kompetens när det gäller att fullgöra denna roll eller deras tillgång till sådan sakkunskap och kompetens.
 - ii) De huvudsakliga inslagen i företagets system för intern kontroll och riskhantering, i samband med processen för hållbarhetsrapportering och beslutsfattande.

- iii) Affärsetik och företagskultur, inbegripet bekämpning av korruption och mutor, skydd för visselblåsare och djurskydd.
 - iv) Företagets verksamhet och åtaganden som avser utövande av dess politiska inflytande, inbegripet lobbyverksamhet.
 - v) Förvaltning av och kvalitet på förbindelserna med kunder, leverantörer och samhällen som påverkas av företagens verksamhet, inbegripet betalningsmetoder, särskilt vad gäller sena betalningar till små och medelstora företag.
3. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera vilken framåtblickande, bakåtblickande, kvalitativ och kvantitativ information, beroende på vad som är lämpligt, som företagen ska rapportera.

4. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska också ta hänsyn till de svårigheter som företag kan stöta på när det gäller att samla in information från aktörer i hela deras värdekedja, särskilt från dem som inte är underställda de krav på hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a eller 29a och från leverantörer på tillväxtmarknader och i tillväxtekonomier. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska specificera upplysningar om värdekedjor som är proportionella och relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos företagen i värdekedjorna och för deras verksamhets omfattning och komplexitet, särskilt hos de företag som inte är underställda kraven på hållbarhetsrapportering i artikel 19a eller 29a. Standarderna för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller information från små och medelstora företag i deras värdekedja utöver den information som ska lämnas enligt de standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som avses i artikel 29c.

Första stycket påverkar inte tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.

5. När kommissionen antar delegerade akter enligt punkt 1 ska den i möjligaste mån ta hänsyn till följande:
- a) Arbetet med globala initiativ för fastställande av standarder för hållbarhetsrapportering och befintliga standarder och regelverk för redovisning av naturkapital och för redovisning av växthusgaser, ansvarsfullt företagande, företagens sociala ansvar och hållbar utveckling.
 - b) Den information som finansmarknadsaktörer behöver för att kunna uppfylla upplysningsskyldigheterna i förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits enligt den förordningen.
 - c) De kriterier, indikatorer och metoder som anges i de delegerade akter som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/852, inbegripet de tekniska granskningskriterier som fastställts i enlighet med artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 i den förordningen och de rapporteringskrav som anges i den delegerade akt som antagits enligt artikel 8 i den förordningen.

- d) De upplysningsskyldigheter som är tillämpliga på referensvärdesadministratörer i referensvärdesdeklarationen och i referensvärdesmetoden och minimistandarder för konstruktionen av EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet i enlighet med kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/1816*, (EU) 2020/1817** och (EU) 2020/1818***.
- e) De upplysningar som anges i de genomförandeakter som antagits enligt artikel 434a i förordning (EU) 575/2013.
- f) Kommissionens rekommendation 2013/179/EU****.
- g) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG*****.
- h) Förordning (EU) 2021/1119.
- i) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009*****.
- j) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937*****.

Artikel 29c

Standarder för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag

1. Kommissionen ska senast den 30 juni 2024 anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv med avseende på att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering som är proportionella och relevanta för de små och medelstora företagens kapacitet och egenskaper och deras verksamhets omfattning och komplexitet. Dessa standarder för hållbarhetsrapportering ska när det gäller de små och medelstora företag som avses i artikel 2.1 a specificera den information som ska rapporteras i enlighet med artikel 19a.6.

De rapporteringskrav som fastställs i de delegerade akter som avses i första stycket ska inte träda i kraft tidigare än fyra månader efter det att de antagits av kommissionen.

2. Standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag ska beakta kriterierna i artikel 29b.2–29b.5. De ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.

3. Kommissionen ska, minst vart tredje år efter tillämpningsdatum, se över alla delegerade akter som antas enligt denna artikel, med beaktande av den tekniska rådgivningen från Efrag, och ska vid behov ändra dessa delegerade akter för att ta hänsyn till relevant utveckling, också när det gäller utvecklingen avseende internationella standarder.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1816 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller redogörelsen i referensvärdesdeklarationen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i alla referensvärden som tillhandahålls och offentliggörs (EUT L 406, 3.12.2020, s. 1).

** Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1817 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimiinnehållet i redogörelsen för hur faktorer som rör miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning beaktas i referensvärdesmetoden (EUT L 406, 3.12.2020, s. 12).

*** Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1818 av den 17 juli 2020 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 vad gäller minimistandarder för EU-referensvärden för klimatomställning och EU-referensvärden för anpassning till Parisavtalet (EUT L 406, 3.12.2020, s. 17).

**** Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

- ***** Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).
- ***** Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).
- ***** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).”

9. Följande kapitel ska införas:

”Kapitel 6b

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

Artikel 29d

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815* och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i den delegerade förordningen.
2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i den delegerade förordningen.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1).”

10. Artikel 30.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag inom en rimlig tidsperiod, som inte får överstiga tolv månader efter balansdagen, offentliggör den vederbörligen godkända årsredovisningen eller årsbokslutet och förvaltningsberättelsen i det elektroniska rapporteringsformat som avses i artikel 29d i detta direktiv som, i förekommande fall, lämnats av den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som avses i artikel 34 i detta direktiv, enligt lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med avdelning 1 kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132*.

Medlemsstaterna får kräva att företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a kostnadsfritt gör förvaltningsberättelsen tillgänglig för allmänheten på sin webbplats. Om ett företag inte har någon webbplats får medlemsstaterna kräva att det på begäran gör en skriftlig kopia av sin förvaltningsberättelse tillgänglig.

Om en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster avger det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket ska detta uttalande offentliggöras tillsammans med de handlingar som avses i första stycket i denna punkt.

Medlemsstaterna får dock undanta företag från skyldigheten att offentliggöra förvaltningsberättelsen om en kopia av hela eller någon del av varje sådan förvaltningsberättelse enkelt kan erhållas på begäran till en kostnad som inte överstiger självkostnaden.

Det undantag som anges i fjärde stycket i denna punkt ska inte tillämpas på företag som omfattas av de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artiklarna 19a och 29a.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).”

11. Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b eller 29c i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:
- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.
 - b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat.”

12. I kapitel 8 ska rubriken ersättas med följande:

”Revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering”.

13. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ändras på följande sätt:

i) Led a ii ska ersättas med följande:

”ii) huruvida förvaltningsberättelsen har upprättats enligt gällande rättsliga krav, med undantag för de skyldigheter avseende hållbarhetsrapportering som fastställs i artikel 19a i detta direktiv.”

ii) Följande led ska införas:

”aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b eller 29c, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d, och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna får tillåta en annan lagstadgad revisor eller ett annat revisionsföretag än den, det eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att lämna det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa.”

c) Följande punkter ska läggas till:

”4. Medlemsstaterna får tillåta en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerad på deras territorium att lämna det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa, förutsatt att denna oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster omfattas av krav som är likvärdiga med dem i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG* vad gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.22 i det direktivet, framför allt krav avseende

- a) utbildning och examination, som säkerställer att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster förvärvar nödvändig sakkunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering,
- b) fortbildning,
- c) system för kvalitetskontroll,
- d) yrkesetik, opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt,

- e) utnämning och entledigande,
- f) utredningar och sanktioner,
- g) organisationen av arbetet när det gäller oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, särskilt med avseende på tillräckliga resurser och personal och upprätthållande av kundkontoregister och dokumentation, och
- h) rapportering av oegentligheter.

Om en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster avger det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa ska medlemsstaterna säkerställa att detta uttalande utarbetas i enlighet med artiklarna 26a, 27a och 28a i direktiv 2006/43/EG och att revisionskommittén eller en särskild kommitté i tillämpliga fall granskar och övervakar opartiskheten och självständigheten hos den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster i enlighet med artikel 39.6 e i direktiv 2006/43/EG.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som före den 1 januari 2024 har ackrediterats för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008 inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examination som avses i första stycket a i denna punkt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som den 1 januari 2024 genomgår ackrediteringsförfarandet i enlighet med de relevanta nationella kraven inte omfattas av de skyldigheter avseende utbildning och examination som avses i första stycket a vad gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, förutsatt att de avslutar förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som avses i tredje och fjärde styckena förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom det fortbildningskrav som avses i första stycket b.

Om en medlemsstat, i enlighet med det första stycket, beslutar att tillåta en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster att avge det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket aa ska den också tillåta en annan lagstadgad revisor än den eller de som utför den lagstadgade revisionen av finansiella rapporter att göra detta, enligt vad som föreskrivs i punkt 3.

5. Från och med den ... [fyra år efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska en medlemsstat som har utnyttjat den valmöjlighet som föreskrivs i punkt 4 (*värdmedlemsstaten*) tillåta oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i en annan medlemsstat än värdmedlemsstaten (*hemmedlemsstaten*) att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Hemmedlemsstaten ska ansvara för tillsynen av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade på dess territorium, såvida inte värdmedlemsstaten beslutar att utöva tillsyn över kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster på dess territorium.

Om värdmedlemsstaten beslutar att övervaka kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs på dess territorium av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är registrerade i en annan medlemsstat, ska värdmedlemsstaten

- a) inte införa strängare krav eller ansvar för sådana oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster än de som enligt nationell lagstiftning krävs för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer som är etablerade i den värdmedlemsstaten, och

- b) informera andra medlemsstater om sitt beslut att övervaka kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som utförs av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster som är etablerade i andra medlemsstater.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett företag enligt unionsrätten ska låta en ackrediterad oberoende tredje part kontrollera delar av sin hållbarhetsrapportering, ska rapporten från den ackrediterade oberoende tredje parten göras tillgänglig antingen som en bilaga till förvaltningsberättelsen eller på annat sätt som är tillgängligt för allmänheten.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”

14. Följande kapitel ska införas:

”Kapitel 9a

Rapportering om tredjelandsföretag

Artikel 40a

Hållbarhetsrapporter om tredjelandsföretag

1. Medlemsstaterna ska kräva att ett dotterföretag som är etablerat på deras territorium och vars yttersta moderföretag lyder under lagstiftningen i ett tredjeland offentliggör och tillgängliggör en hållbarhetsrapport som omfattar den information som anges i leden a iii–v och b–f och, i tillämpliga fall, artikel 29a.2 h på koncernnivå i det yttersta moderföretaget i tredjeland.

Första stycket ska endast tillämpas på stora dotterföretag och små och medelstora dotterföretag, utom mikroföretag, som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a.

En medlemsstat ska kräva att en filial som är belägen på dess territorium och som är en filial till ett företag som lyder under ett tredjelands rätt, som antingen inte ingår i en koncern eller som i sista hand ägs av ett företag som bildats i enlighet med ett tredjelands rätt, offentliggör och tillgängliggör en hållbarhetsrapport som omfattar den information som anges i artikel 29a.2 a iii–v och b–f och, i tillämpliga fall, h, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, för tredjelandetsföretaget.

Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial där tredjelandetsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och där filialen genererat en nettoomsättning på mer än 40 miljoner EUR under det föregående räkenskapsåret.

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandetsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 150 miljoner EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.

Medlemsstaterna får kräva att de dotterföretag eller filialer som avses i första och tredje styckena sänder dem information om den nettoomsättning som tredjelandetsföretagen genererat inom deras territorium och i unionen.

2. Medlemsstaterna ska kräva att den hållbarhetsrapport som lämnas av det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 upprättas i enlighet med de standarder som antagits enligt artikel 40b.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1 i denna artikel upprättas i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b eller på ett sätt som är likvärdigt med dessa standarder för hållbarhetsrapportering, vilket fastställts i enlighet med en genomförandeakt om likvärdighet för standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 23.4 tredje stycket i direktiv 2004/109/EG.

Om den information som krävs för att upprätta den hållbarhetsrapport som avses i första stycket i denna punkt inte är tillgänglig ska det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 begära att tredjelandsföretaget tillhandahåller dem all information som behövs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter.

Om inte all den information som krävs tillhandahålls ska det dotterföretag eller den filial som avses i punkt 1 upprätta, offentliggöra och tillgängliggöra den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1, med all information som dotterföretaget eller filialen förfogar över, erhållit eller förvärvat, och utfärda ett uttalande om att tredjelandsföretaget inte gjort den nödvändiga informationen tillgänglig.

3. Medlemsstaterna ska kräva att den hållbarhetsrapport som avses i punkt 1 offentliggörs tillsammans med ett uttalande om kvalitetsgranskning som gjorts av en eller flera personer eller ett eller flera företag som är auktoriserade att lämna ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering enligt tredjelandsföretagets eller en medlemsstats nationella rätt.

Om tredjelandsföretaget inte lämnar ett uttalande om kvalitetsgranskning i enlighet med första stycket ska dotterföretaget eller filialen utfärda ett uttalande om att tredjelandsföretaget inte har tillhandahållit det nödvändiga uttalandet om kvalitetsgranskning.

4. Medlemsstaterna får årligen underrätta kommissionen om de dotterföretag eller filialer till tredjelandsföretag som uppfyllt det krav på offentliggörande som fastställs i artikel 40d och om de fall där en rapport har offentliggjorts men där dotterföretaget eller filialen har handlat i enlighet med punkt 2 fjärde stycket i den här artikeln. Kommissionen ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjelandsföretag som offentliggör en hållbarhetsrapport.

Artikel 40b

Standarder för hållbarhetsrapportering för tredjelandsföretag

Kommissionen ska senast den 30 juni 2024 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 för att komplettera detta direktiv med avseende på att tillhandahålla standarder för hållbarhetsrapportering för tredjelandsföretag vilka specificerar den information som ska ingå i de hållbarhetsrapporter som avses i artikel 40a.

Artikel 40c

Ansvar för upprättande, offentliggörande och tillgängliggörande av hållbarhetsrapporter om tredjelandsföretag

Medlemsstaterna ska föreskriva att filialer till tredjelandsföretag ska ansvara för att säkerställa att deras hållbarhetsrapport upprättas efter bästa vetskap och förmåga i enlighet med artikel 40a, och att denna rapport offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 40d.

Medlemsstaterna ska föreskriva att medlemmarna i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen för de dotterföretag som avses i artikel 40a har ett kollektivt ansvar för att deras hållbarhetsrapport upprättas efter bästa vetskap och förmåga i enlighet med artikel 40a och att denna rapport offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artikel 40d.

Artikel 40d

Offentliggörande

1. De dotterföretag och filialer som avses i artikel 40a.1 i detta direktiv ska offentliggöra sin hållbarhetsrapport tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, det uttalande som avses i artikel 40a.2 fjärde stycket i detta direktiv, inom tolv månader från balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas, enligt vad som föreskrivs av varje medlemsstat, i enlighet med artiklarna 14–28 i direktiv (EU) 2017/1132 och, i förekommande fall, i enlighet med artikel 36 i det direktivet.
2. Om hållbarhetsrapporten tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, med det uttalande som offentliggjorts i enlighet med punkt 1 i denna artikel inte kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten på webbplatsen för det register som avses i artikel 16 i direktiv (EU) 2017/1132, ska medlemsstaterna säkerställa att hållbarhetsrapporten tillsammans med uttalandet om kvalitetsgranskning och, i tillämpliga fall, med det uttalande som offentliggjorts av företagen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, kostnadsfritt görs tillgänglig för allmänheten på minst ett av unionens officiella språk senast tolv månader efter balansdagen för det räkenskapsår för vilket rapporten upprättas, på dotterföretagets eller filialens webbplats enligt artikel 40a.1 i det här direktivet.”

15. I kapitel 11 ska rubriken ersättas med följande:

”Kapitel 11

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser”.

16. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 48i*

Övergångsbestämmelser

1. Till och med den ... [sju år från och med dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska medlemsstaterna tillåta att ett dotterföretag inom unionen, som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a och vars moderföretag inte lyder under en medlemsstats rätt, utarbetar hållbarhetsrapportering för koncernen, i enlighet med kraven i artikel 29a, som omfattar alla de dotterföretag inom unionen till ett sådant moderföretag som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a.

Till och med den ... [sju år från och med dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska medlemsstaterna tillåta att den hållbarhetsrapportering för koncernen som avses i första stycket i denna punkt innehåller de upplysningar som anges i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 och som omfattar den verksamhet som bedrivs av alla de dotterföretag i unionen till det moderföretag som avses i första stycket i denna punkt som omfattas av artikel 19a eller artikel 29a i detta direktiv.

2. Det dotterföretag inom unionen som avses i punkt 1 ska vara ett av de dotterföretag inom unionen som genererat den största omsättningen i unionen under minst ett av de fem föregående räkenskapsåren, i tillämpliga fall på koncernnivå.
3. Den hållbarhetsrapportering för koncernen som avses i punkt 1 i denna artikel ska offentliggöras i enlighet med artikel 30.
4. Med avseende på undantaget i artiklarna 19a.9 och 29a.8 ska rapportering i enlighet med punkt 1 i den här artikeln anses vara rapportering från ett moderföretag på koncernnivå när det gäller de företag som ingår i koncernredovisningen. Rapportering i enlighet med punkt 1 andra stycket i den här artikeln ska anses uppfylla de villkor som avses i artikel 19a.9 andra stycket c respektive artikel 29a.8 andra stycket c.”

17. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

- ”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b och 46.2 ges till kommissionen för en period på fem år från med den ... [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b och 46.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

b) Följande punkt ska införas:

”3b. När kommissionen antar delegerade akter i enlighet med artiklarna 29b och 29c ska den ta hänsyn till teknisk rådgivning från Efrag, förutsatt att

- a) sådan rådgivning har tagits fram genom ett korrekt vederbörligt förfarande, offentlig tillsyn och transparens och med relevanta berörda parter sakkunskap och balanserade deltagande, och med tillräcklig offentlig finansiering för att säkerställa dess oberoende, och på grundval av ett arbetsprogram som kommissionen har rådfrågats om,
- b) sådan rådgivning åtföljs av lönsamhetsanalyser som inbegriper analyser av den tekniska rådgivningens konsekvenser i hållbarhetsfrågor,
- c) sådan rådgivning åtföljs av en redogörelse för hur den beaktar de element som avses i artikel 29b.5,
- d) deltagandet i Efrags arbete på teknisk nivå bygger på sakkunskap om hållbarhetsrapportering och inte är beroende av ett ekonomiskt bidrag.

Leden a och d påverkar inte offentliga organs och nationella standardiseringsorganisationers deltagande i Efrags tekniska arbete.

De dokument som åtföljer Efrags tekniska rådgivning ska läggas fram tillsammans med den tekniska rådgivningen.

Kommissionen ska samråda med både den medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852 och den föreskrivande kommitté för redovisningsfrågor som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002 om utkasten till delegerade akter innan de antas i enlighet med artiklarna 29b och 29c i detta direktiv.

Kommissionen ska begära ett yttrande från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), Europeiska bankmyndigheten (EBA) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller, särskilt när det gäller dess överensstämmelse med förordning (EU) 2019/2088 och de delegerade akter som antagits enligt den förordningen. Esma, EBA och Eiopa ska lämna sina yttranden inom två månader från dagen för mottagandet av kommissionens begäran.

Kommissionen ska också samråda med Europeiska miljöbyrån, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska centralbanken, kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer och den plattform för hållbar finansiering som inrättats i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2020/852 om den tekniska rådgivning som Efrag tillhandahåller före antagandet av de delegerade akter som avses i artiklarna 29b och 29c i detta direktiv. Om något av dessa organ beslutar att avge ett yttrande, ska de göra detta inom två månader från dagen för kommissionens samråd med dem.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, 3.13, 29b, 29c, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska på Europaparlamentets eller rådets initiativ förlängas med två månader.”

Artikel 2
Ändringar av direktiv 2004/109/EG

Direktiv 2004/109/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 ska följande led läggas till:

”r) hållbarhetsrapportering: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).”

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar ska anges tydligt, där de intygar att årsbokslutet, så vitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför och att den, i tillämpliga fall, är utarbetad i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och med de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”

b) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. De finansiella rapporterna ska granskas i enlighet med artikel 34.1 första stycket och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den lagstaddade revisorn ska avge det uttalande och det angivande om förvaltningsberättelsen som avses i artikel 34.1 andra stycket a och b och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

Den revisionsberättelse som avses i artikel 28 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG*, undertecknad av den eller de personer som ansvarar för att utföra det arbete som avses i artikel 34.1 och 34.2 i direktiv 2013/34/EU, ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

I tillämpliga fall ska ett uttalande om kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering tillhandahållas i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och artikel 34.2–34.5 i direktiv 2013/34/EU.

Den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a i direktiv 2006/43/EG ska offentliggöras i sin helhet tillsammans med årsredovisningen.

5. Förvaltningsberättelsen ska upprättas i enlighet med artiklarna 19, 19a, 20 och 29d.1 i direktiv 2013/34/EU, och ska omfatta de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU) 2020/852, när den upprättas av företag som avses i dessa bestämmelser.

Om emittenten ska upprätta en koncernredovisning ska förvaltningsberättelsen för koncernen upprättas i enlighet med artiklarna 29, 29a och 29d.2 i direktiv 2013/34/EU och omfatta de specifikationer som antagits i enlighet med artikel 8.4 i förordning (EU) 2020/852, när den upprättas av de företag som avses i dessa bestämmelser.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87).”

3. Artikel 23.4 ska ändras på följande sätt:

a) Tredje och fjärde styckena ska ersättas med följande:

”Kommissionen ska, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27.2 i detta direktiv, fatta nödvändiga beslut om likvärdighet för redovisningsstandarder på de villkor som anges i artikel 30.3 i detta direktiv och om likvärdighet för de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i direktiv 2013/34/EU och som används av emittenter i tredjeland. Om kommissionen beslutar att standarderna för redovisning eller för hållbarhetsrapportering i ett tredjeland inte är likvärdiga får den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana standarder under en lämplig övergångsperiod.

I samband med tredje stycket i denna punkt ska kommissionen genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier avseende standarder för redovisning och för hållbarhetsrapportering som är relevanta för emittenter i mer än ett land.”

b) Följande stycke ska läggas till:

”De kriterier som kommissionen ska använda när den bedömer likvärdigheten hos de standarder för hållbarhetsrapportering som används av emittenter från tredjeland som avses i tredje stycket ska åtminstone säkerställa följande:

- a) Att det i standarderna för hållbarhetsrapportering krävs att företag lämnar information om miljöfaktorer, sociala faktorer och styrningsfaktorer.
- b) Att det i standarderna för hållbarhetsrapportering krävs att företag lämnar information som behövs för att förstå deras inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar deras utveckling, resultat och ställning.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28d

Esmas riktlinjer

Efter samråd med Europeiska miljöbyrån och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ska Esma utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 om de nationella behöriga myndigheternas tillsyn av hållbarhetsrapportering.”

Artikel 3
Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1
Innehåll

I detta direktiv fastställs regler för lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen.”

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) Leden 2–6 ska ersättas med följande:

”2. *lagstadgad revisor*: en fysisk person som en medlemsstats behöriga myndigheter har godkänt enligt bestämmelserna i detta direktiv för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

3. *revisionsföretag*: en juridisk person eller annan enhet, oberoende av rättslig form, som enligt bestämmelserna i detta direktiv har godkänts av en medlemsstats behöriga myndigheter för att utföra lagstadgad revision och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

4. *revisionsföretag från ett tredjeland*: ett företag, oavsett rättslig form, som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för företag som är registrerade som ett revisionsföretag i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artikel 3.
 5. *revisor från ett tredjeland*: en fysisk person som utför revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, med undantag för personer som är registrerade som lagstadgade revisorer i en medlemsstat till följd av ett godkännande enligt artiklarna 3 och 44.
 6. *koncernrevisor*: lagstadgad(e) revisor(er) eller revisionsföretag som utför lagstadgad revision av koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncernen.”
- b) Följande led ska införas:

”16a. *nyckelpartner för hållbarhet*:

- a) den eller de lagstadgade revisorer som för ett särskilt kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning, eller

- b) när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncernen åtminstone den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts av ett revisionsföretag till att ha huvudansvaret för att utföra kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering inom koncernen och den eller de lagstadgade revisorer som har utsetts till att ha huvudansvaret för väsentliga dotterföretag, eller
- c) den eller de lagstadgade revisorer som undertecknar den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a.”

c) Följande led ska läggas till:

”21. *hållbarhetsrapportering*: hållbarhetsrapportering enligt definitionen i artikel 2.18 i direktiv 2013/34/EU.

22. *kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering*: genomförande av förfaranden som resulterar i den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets uttalande i enlighet med artikel 34.1 andra stycket aa och 34.2 i direktiv 2013/34/EU.

23. *oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster*: ett organ för bedömning av överensstämmelse som ackrediterats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008* för den specifika verksamhet avseende bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).”

3. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

Utbildningskrav

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11 får en fysisk person godkännas att utföra lagstadgad revision först efter att ha uppnått behörighet för universitetsstudier eller motsvarande och därefter genomgått teoretisk och praktisk utbildning samt avlagt en yrkesexamen som den berörda medlemsstaten organiserat eller erkänt och som är jämförbar med slutexamen eller motsvarande från ett universitet.

2. En fysisk person får, utöver det godkännande att utföra lagstadgad revision som föreskrivs i punkt 1 i denna artikel, godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering när de ytterligare särskilda kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket i detta direktiv är uppfyllda.
3. De behöriga myndigheter som avses i artikel 32 ska samarbeta med varandra för att skapa konvergens i de krav som anges i den här artikeln. När de behöriga myndigheterna deltar i sådant samarbete ska de ta hänsyn till utvecklingen inom revisionsarbetet och revisionsyrket, särskilt den konvergens som redan har uppnåtts inom yrket. De ska samarbeta med kommittén för europeiska tillsynsorgan för revisorer (Ceaob) och med de behöriga myndigheter som avses i artikel 20 i förordning (EU) nr 537/2014 i den mån konvergensen berör lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse.”

4. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Yrkesexamen

1. Yrkesexamen enligt artikel 6 ska garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för lagstadgad revision samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig.
2. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska yrkesexamen enligt artikel 6 garantera tillräckliga teoretiska kunskaper i ämnen som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering samt en förmåga att tillämpa sådana kunskaper i praktiken. Examen ska åtminstone delvis vara skriftlig.”

5. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

”3. För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska det teoretiska kunskapsprov som avses i punkt 1 även omfatta minst följande ämnen:

- a) Rättsliga krav och standarder rörande upprättande av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen.
- b) Hållbarhetsanalys.
- c) Förfaranden för tillbörlig aktsamhet med avseende på hållbarhetsfrågor.
- d) Rättsliga krav och standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som avses i artikel 26a.”

6. I artikel 10.1 ska följande stycke läggas till:

”För att den lagstadgade revisorn eller praktikanten även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska minst åtta månader av den praktiska utbildning som avses i första stycket ägnas åt kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering och hållbarhetsrapportering för koncernen eller åt andra hållbarhetsrelaterade tjänster.”

7. Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Kombination av praktisk och teoretisk utbildning

1. Medlemsstaterna får föreskriva att tid för teoretisk utbildning i de ämnesområden som anges i artikel 8.1 och 8.2 får räknas in i de perioder av yrkesmässig verksamhet som avses i artikel 11, förutsatt att utbildningen har avslutats med en examen som är erkänd i medlemsstaten. Utbildningen får inte understiga ett år och får inte heller till den del den överstiger fyra år räknas in i perioden av yrkesmässig verksamhet.
2. Perioden för den yrkesmässiga verksamheten och praktiska utbildningen får inte understiga tiden för den teoretiska utbildningen tillsammans med den praktiska utbildning som krävs enligt artikel 10.1 första stycket.”

8. I artikel 14.2 ska följande stycke läggas till:

”För att den lagstadgade revisorn även ska godkännas att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering ska det lämplighetsprov som avses i första stycket omfatta den lagstadgade revisorns adekvata kunskaper om lagar och andra författningar i värdmedlemsstaten i den mån de är relevanta för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 14a

Lagstadgade revisorer som godkänts eller erkänts före den 1 januari 2024 och personer som genomgår godkännandeförfarandet för lagstadgade revisorer den 1 januari 2024

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som före den 1 januari 2024 godkänts eller erkänts att utföra lagstadgad revision inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket.

Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som den 1 januari 2024 genomgår det godkännandeförfarande som föreskrivs i artiklarna 6–14 inte omfattas av kraven i artiklarna 7.2 och 8.3, artikel 10.1 andra stycket och artikel 14.2 fjärde stycket, förutsatt att de avslutar det förfarandet senast den 1 januari 2026.

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagstadgade revisorer som godkänts före den 1 januari 2026 och som önskar utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering förvärvar nödvändig kunskap om hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, inklusive om de ämnesområden som anges i artikel 8.3, genom den fortbildning som avses i artikel 13.”

10. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För lagstadgade revisorer ska det offentliga registret minst innehålla följande uppgifter:

- a) Namn, postadress och registernummer.
- b) I förekommande fall namn, postadress, webbadress samt registernummer för det eller de revisionsföretag där den lagstadgade revisorn är anställd eller delägare eller motsvarande.
- c) Huruvida den lagstadgade revisorn även är godkänd att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.
- d) Alla andra registreringar som lagstadgad revisor vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter och som revisor i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda.”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I registret ska anges huruvida de revisionsföretag från ett tredjeland som avses i första stycket är registrerade för att utföra lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda.”

11. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

”e) Namn och registernummer för alla lagstadgade revisorer som är anställda eller delägare eller motsvarande i revisionsföretaget, samt uppgift om huruvida de även är godkända att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

b) I punkt 1 ska led i ersättas med följande:

”i) Alla andra registreringar som revisionsföretag vid andra medlemsstaters behöriga myndigheter samt som revisionsföretag i tredjeländer, med namn på de registrerande myndigheterna och i förekommande fall registernummer, samt uppgift om huruvida registreringen avser lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda.”

c) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”I registret ska anges huruvida de revisionsföretag från ett tredjeland som avses i första stycket är registrerade för att utföra lagstadgad revision, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, eller båda.”

12. Artikel 24b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att ett revisionsföretag som ska utföra lagstadgad revision utser minst en nyckelrevisor. Revisionsföretaget ska förse den eller de revisorer som är nyckelrevisorer med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utser minst en nyckelpartner för hållbarhet, som får vara nyckelrevisorn eller en av nyckelrevisorerna. Revisionsföretaget ska förse nyckelpartnern eller nyckelpartnerna för hållbarhet med tillräckliga resurser och med personal som har den kompetens och förmåga som krävs för att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.

Att säkerställa revisionens och kvalitetsgranskningens kvalitet, opartiskhet och självständighet och kompetens ska vara huvudkriterierna när revisionsföretaget väljer nyckelrevisor eller nyckelrevisorer och, i förekommande fall, nyckelpartnern eller nyckelpartnererna för hållbarhet.

Nyckelrevisorn eller nyckelrevisorerna ska delta aktivt i den lagstadgade revisionen. Nyckelpartnern för hållbarhet ska aktivt delta i utförandet av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. När kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs ska den lagstadgade revisorn ägna tillräckligt med tid åt uppdraget och anslå tillräckliga resurser för att möjliggöra för honom eller henne att utföra sina uppgifter på lämpligt sätt.”

c) I punkt 4 ska leden b och c ersättas med följande:

”b) Om det är ett revisionsföretag, nyckelrevisorns eller nyckelrevisorernas namn och i förekommande fall namnet på nyckelpartnern eller nyckelpartnererna för hållbarhet.

c) Arvoden för lagstadgad revision, arvoden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och arvoden för andra tjänster än revision under ett räkenskapsår.”

d) Följande punkt ska införas:

”5a. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag ska upprätta kvalitetsgranskningsdokumentation för varje kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska åtminstone dokumentera de uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 22b när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska behålla alla andra uppgifter och handlingar som är viktiga för att styrka den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a samt för att övervaka efterlevnaden av detta direktiv och andra tillämpliga rättsliga krav när det gäller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Kvalitetsgranskningsdokumentationen ska färdigställas senast 60 dagar efter dagen för undertecknandet av den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a.

Om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapporteringen får kvalitetsgranskningsdokumentationen ingå i revisionsdokumentationen.”

e) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska dokumentera alla klagomål som lämnats in skriftligen beträffande utförandet av de lagstadgade revisioner och beträffande utförandet av kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering.”

13. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Revisionsarvoden och kvalitetsgranskningsarvoden

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga bestämmelser om att arvodena för lagstadgad revision och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

- a) inte får påverkas eller styras av att ytterligare tjänster erbjuds det företag som är föremål för lagstadgad revision eller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, och
- b) inte får baseras på någon form av villkorlighet.”

14. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 25b

Yrkesetik, självständighet och opartiskhet, objektivitet, konfidentialitet och tystnadsplikt vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 21–24a när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar vid kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.

Artikel 25c

Förbjudna icke-revisionstjänster om den lagstadgade revisorn utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse

1. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse, eller medlemmar av det nätverk som den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör, får varken direkt eller indirekt tillhandahålla det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag inom unionen de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket b, c och e–k i förordning (EU) nr 537/2014 under
 - a) perioden mellan början på den period som är föremål för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och utfärdandet av kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering, och

- b) räkenskapsåret närmast före den period som avses i led a i denna punkt i förhållande till de tjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket e i förordning (EU) nr 537/2014.
2. En lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för företag av allmänt intresse och, om den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget tillhör ett nätverk, alla medlemmar i ett sådant nätverk, får tillhandahålla det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, dess moderföretag eller dess kontrollerade företag andra icke-revisionstjänster än de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel eller, i tillämpliga fall, de förbjudna icke-revisionstjänster som avses i artikel 5.1 andra stycket i förordning (EU) nr 537/2014 eller tjänster som medlemsstaterna anser utgöra ett hot mot opartiskhet och självständighet enligt artikel 5.2 i den förordningen, med förbehåll för revisionskommitténs godkännande efter en korrekt bedömning av hoten mot opartiskhet och självständighet samt skyddsåtgärder i enlighet med artikel 22b i detta direktiv.

3. Om en medlem av ett nätverk som en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse tillhör tillhandahåller de icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel till ett företag som har sitt säte i ett tredjeland och som kontrolleras av det företag av allmänt intresse som är föremål för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, ska den berörda lagstadgade revisorn eller det berörda revisionsföretaget bedöma om hans, hennes eller dess opartiskhet och självständighet skulle äventyras till följd av att nätverksmedlemmen tillhandahåller sådana tjänster.

Om den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet påverkas ska han, hon eller det vidta skyddsåtgärder för att minska de hot som uppstår till följd av tillhandahållandet av de icke-revisionstjänster som avses i punkt 1 i denna artikel i ett tredjeland. Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget får endast fortsätta att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för det berörda företaget av allmänt intresse om han, hon eller det i enlighet med artikel 22b kan motivera att tillhandahållande av sådana tjänster varken påverkar hans, hennes eller dess professionella omdöme eller kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering.

Artikel 25d

Oriktigheter

Artikel 7 i förordning (EU) nr 537/2014 ska gälla i tillämpliga delar för en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag som utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för ett företag av allmänt intresse.”

15. Följande artikel ska införas:

”Artikel 26a

Kvalitetsgranskningsstandarder för hållbarhetsrapportering

1. Medlemsstaterna ska kräva att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 3.
2. Medlemsstaterna får tillämpa nationella standarder, förfaranden eller krav för kvalitetsgranskning så länge kommissionen inte har antagit en kvalitetsgranskningsstandard som täcker samma ämnesområde.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de nationella standarderna, förfarandena eller kraven för kvalitetsgranskning minst tre månader innan de träder i kraft.

3. Kommissionen ska senast den 1 oktober 2026 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköverbäggande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering, eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen ska senast den 1 oktober 2028 anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en bedömning för att avgöra om rimlig säkerhet är möjlig för revisorer och företag. Med beaktande av resultaten av den bedömningen och om så är lämpligt ska det i dessa delegerade akter anges från och med vilket datum det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa ska baseras på ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet som bygger på dessa kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet.

Kommissionen får anta de kvalitetsgranskningsstandarder som avses i första och andra styckena endast om de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,

- b) de bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och
- c) de bidrar till unionens allmänna bästa.”

16. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering för koncern

1. Medlemsstaterna ska i händelse av kvalitetsgranskningsuppdrag som avser hållbarhetsrapportering för en koncern säkerställa att
 - a) med avseende på hållbarhetsrapporteringen för koncernen, koncernrevisorn bär hela ansvaret för den kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering som avses i artikel 28a,
 - b) koncernrevisorn utvärderar det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen och dokumenterar typen av, tidpunkten för och omfattningen av det arbete som utförts av dessa revisorer, i tillämpliga fall även koncernrevisorns granskning av relevanta delar av dessa revisorers kvalitetsgranskningsdokumentation, och

- c) koncernrevisorn granskar det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen och dokumenterar det.

Den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn ska vara sådan att den relevanta behöriga myndigheten kan genomföra en granskning av koncernrevisorns arbete.

Vid tillämpningen av första stycket c i denna punkt ska koncernrevisorn från de berörda oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster, revisorerna från ett tredjeland, de lagstadgade revisorerna, revisionsföretagen från ett tredjeland eller revisionsföretagen begära samtycke till överlämnandet av relevant dokumentation under genomförandet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen, som ett villkor för att koncernrevisorn ska förlita sig på det arbete som utförts av dessa oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag.

2. Om koncernrevisorn inte kan uppfylla kravet i punkt 1 första stycket c ska han, hon eller det vidta lämpliga åtgärder och underrätta den berörda behöriga myndigheten om detta.

Sådana åtgärder ska, när så är lämpligt, omfatta kompletterande kvalitetsgranskningsarbete hos det berörda dotterföretaget, antingen direkt eller genom att outsourca.

3. Om koncernrevisorn är föremål för en kvalitetskontroll eller en utredning beträffande kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för en koncern, ska koncernrevisorn på begäran till den behöriga myndigheten överlämna den relevanta dokumentation som han, hon eller det har bevarat rörande det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av respektive oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, revisorer från ett tredjeland, lagstadgade revisorer, revisionsföretag från ett tredjeland eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen, däribland alla eventuella arbetsdokument som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen.

Den behöriga myndigheten får begära kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av lagstadgade revisorer eller revisionsföretag med avseende på kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen från de relevanta behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 36.

När kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern utförs av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland får den behöriga myndigheten begära kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland från de relevanta behöriga myndigheterna i tredjeländer enligt samarbetsavtalen.

Med avvikelse från tredje stycket ska koncernrevisorn, när oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland där samarbetsavtal saknas har utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för ett moderföretag eller dotterföretag i en koncern, på begäran även ansvara för att på ett korrekt sätt överlämna kompletterande dokumentation om det kvalitetsgranskningsarbete som utförts av sådana oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland, inbegripet arbetsdokument som är relevanta för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för koncernen. För att säkerställa detta överlämnande ska koncernrevisorn behålla en kopia av sådan dokumentation eller, alternativt, avtala med de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster eller revisorerna eller revisionsföretagen från ett tredjeland om att han, hon eller det på begäran ska ges obegränsad åtkomst till sådan dokumentation, eller vidta andra lämpliga åtgärder. Om kvalitetsgranskningshandlingarna på grund av rättsliga eller andra orsaker inte kan överlämnas från ett tredjeland till koncernrevisorn, ska den dokumentation som bevaras av koncernrevisorn innehålla bevis på att han, hon eller det har vidtagit lämpliga åtgärder för att få åtkomst till kvalitetsgranskningsdokumentationen samt, om det föreligger andra än rättsliga hinder som följer av tredjelandets lagstiftning, bevis för att sådana hinder föreligger.”

17. I artikel 28.2 ska led e ersättas med följande:

”e) Ett uttalande och ett angivande, vilka båda ska grunda sig på det arbete som utförts under revisionen enligt artikel 34.1 andra stycket a och b i direktiv 2013/34/EU.”

18. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28a

Kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering

1. Den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget ska redovisa resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering i en kvalitetsgranskningsrapport om hållbarhetsrapportering. Den rapporten ska utarbetas i enlighet med kraven i de kvalitetsgranskningsstandarder som antagits av kommissionen genom de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 26a.3 eller, i väntan på att kommissionen antar dessa standarder, i enlighet med de nationella kvalitetsgranskningsstandarder som avses i artikel 26a.2.

2. Kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering ska vara i skriftlig form och innehålla följande:
 - a) Namnet på det företag vars årliga hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen är föremål för kvalitetsgranskningsuppdraget, angivande av den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, datum samt vilken period den omfattar och den föreställningsram för hållbarhetsrapportering som följts när den utarbetades.
 - b) En beskrivning av omfattningen av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, som åtminstone ska identifiera de kvalitetsgranskningsstandarder i enlighet med vilka kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering genomfördes.
 - c) Det uttalande som avses i artikel 34.1 andra stycket aa i direktiv 2013/34/EU.
3. När mer än en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag har utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, ska de lagstadgade revisorerna eller revisionsföretagen enas om resultaten av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och överlämna en gemensam rapport och ett gemensamt uttalande. Om de är oeniga om resultatet ska varje lagstadgad revisor eller revisionsföretag lämna ett uttalande i en separat punkt i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering och ange skälen till oenigheten.

4. Kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering ska dateras och undertecknas av den lagstadgade revisor som utför kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering. Om ett revisionsföretag utför kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, ska kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas åtminstone av den eller de lagstadgade revisorer som utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för revisionsföretagets räkning. Om mer än en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag har anlåtats samtidigt, ska kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering undertecknas av samtliga lagstadgade revisorer eller åtminstone av de lagstadgade revisorer som utfört kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för varje enskilt revisionsföretags räkning. Medlemsstaterna får under exceptionella omständigheter föreskriva att detta undertecknande inte behöver offentliggöras om ett sådant offentliggörande skulle kunna leda till ett överhängande och betydande hot mot en persons säkerhet.

Den eller de medverkande personernas namn ska under alla omständigheter vara kända av de berörda behöriga myndigheterna.

5. Medlemsstaterna får kräva att om samma lagstadgade revisor utför den lagstadgade revisionen av årsredovisningen eller årsbokslutet och kvalitetsgranskningen t av hållbarhetsrapportering, får kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapporteringen ingå som ett separat avsnitt i revisionsberättelsen.

6. Den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets rapport om hållbarhetsrapporteringen för koncernen ska uppfylla kraven i punkterna 1–5.”

19. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

”d) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, av hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”

b) I punkt 1 ska led f ersättas med följande:

”f) Kvalitetskontrollen, med stöd av lämplig kontroll av valda revisionshandlingar och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningshandlingar, ska omfatta en bedömning av efterlevnaden av tillämpliga revisionsstandarder och krav på självständighet och opartiskhet och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningsstandarder, samt en bedömning av kvantiteten av och kvaliteten på de resurser som lagts ned, revisionsarvoden och arvoden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och revisionsföretagets interna system för kvalitetskontroll.”

- c) I punkt 1 ska led h ersättas med följande:
- ”h) Kvalitetskontroller ska utföras på grundval av en riskbedömning och, när det gäller lagstadgade revisorer och revisionsföretag som utför lagstadgade revisioner enligt definitionen i artikel 2.1 a och som, i tillämpliga fall, utför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering minst vart sjätte år.”
- d) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:
- ”a) De personer som utför kvalitetskontrollen ska ha lämplig yrkesutbildning och relevanta erfarenheter av lagstadgad revision och finansiell rapportering och, i tillämpliga fall, av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster i kombination med särskild utbildning i kvalitetskontroll.”
- e) Följande punkt ska införas:
- ”2a. Medlemsstaterna får, till och med den 31 december 2025, undanta personer som utför kvalitetskontroller som avser kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering från kravet på relevant erfarenhet av hållbarhetsrapportering och av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering eller av andra hållbarhetsrelaterade tjänster.”

20. Artikel 30.1 och 30.2 ska ersättas med följande:

- ”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva system för utredningar och sanktioner så att bristfällig lagstadgad revision och bristfällig kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering kan upptäckas, rättas till och förhindras.
2. Utan att det påverkar deras system för civilrättsligt ansvar ska medlemsstaterna föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot lagstadgade revisorer och revisionsföretag, om lagstadgad revision eller kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering inte utförs i enlighet med de bestämmelser som antas för att genomföra detta direktiv och, i tillämpliga fall, med förordning (EU) nr 537/2014.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa regler för administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt. I sådana fall ska medlemsstaterna informera kommissionen om de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.”

21. I artikel 30a.1 ska följande led införas:

- ”ca) Tillfälligt förbud under högst tre år för den lagstadgade revisorn, revisionsföretaget eller nyckelpartnern för hållbarhet att utföra kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och/eller underteckna kvalitetsgranskningsrapporter om hållbarhetsrapportering.”

22. I artikel 30a.1 ska följande led införas:

”da) En förklaring om att kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering inte uppfyller kraven i artikel 28a i detta direktiv.”

23. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Den behöriga myndigheten ska ledas av personer som inte är yrkesrevisorer men som har kunskaper på områden av relevans för lagstadgad revision, och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. De ska tillsättas i enlighet med ett oberoende och transparent förfarande.”

b) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:

”b) antagandet av standarder för yrkesetik, intern kvalitetskontroll av revisionsföretag, revisioner och kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering, utom när dessa standarder antas eller godkänns av andra av medlemsstaternas myndigheter,”

24. Följande artikel ska införas:

”Artikel 36a

Regleringsarrangemang mellan medlemsstaterna i samband med kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering

Kraven i artiklarna 34 och 36 när det gäller lagstadgad revision av finansiella rapporter ska gälla i tillämpliga delar på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

25. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket ska tillämpas på utseendet av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket ska tillämpas på utseendet av den lagstadgade revisorn eller revisionsföretaget med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Alla avtalsklausuler som begränsar valfriheten för aktieägare, delägare eller medlemmar på det granskade företags stämma enligt punkt 1 till vissa kategorier eller förteckningar över lagstadgade revisorer eller revisionsföretag när det gäller att utse en viss lagstadgad revisor eller ett visst revisionsföretag för att utföra den lagstadgade revisionen av och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering för företaget ska vara förbjudna. Alla sådana befintliga klausuler ska vara ogiltiga.

Medlemsstaterna ska säkerställa att aktieägare, delägare eller medlemmar i stora företag som omfattas av artiklarna 19a och 29a i direktiv 2013/34/EU, med undantag för företag som avses i artikel 2.1 a i det direktivet, och som representerar mer än 5 % av rösterna eller 5 % av företags kapital, enskilt eller kollektivt, har rätt att lägga fram ett förslag till beslut som ska antas av stämman om att en ackrediterad tredje part som inte tillhör samma revisionsföretag eller revisionsnätverk som den lagstadgade revisor eller det revisionsföretag som utför den lagstadgade revisionen ska utarbeta en rapport om vissa delar av hållbarhetsrapporteringen och att en sådan rapport ska göras tillgänglig för stämman.”

26. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska se till att lagstadgade revisorer eller revisionsföretag får entledigas enbart på saklig grund. Skilda åsikter om redovisning, revisionsförfaranden eller i tillämpliga fall om hållbarhetsrapportering eller förfaranden för kvalitetsgranskning ska inte anses vara skälig grund för entledigande.”

b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Den skyldighet att underrätta som föreskrivs i första stycket ska även tillämpas på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

c) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”Första stycket ska även tillämpas på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

27. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”4a. Medlemsstaterna får tillåta att de uppgifter som tilldelas revisionskommittén när det gäller hållbarhetsrapportering och avseende kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering utförs av förvaltnings- eller tillsynsorganet som helhet eller av ett särskilt organ som inrättats av förvaltnings- eller tillsynsorganet.”

- b) I punkt 6 ska leden a–e ersättas med följande:
- ”a) informera det granskade företags förvaltnings- eller kontrollorgan om resultatet av den lagstadgade revisionen och, i tillämpliga fall, om resultatet av kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering och förklara på vilket sätt den lagstadgade revisionen och kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering bidrog till den finansiella rapporteringens respektive hållbarhetsrapporteringens tillförlitlighet och vilken roll revisionskommittén spelade i den processen,
 - b) övervaka den finansiella rapporteringen och, i tillämpliga fall, hållbarhetsrapporteringen, inbegripet den elektroniska rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU och det förfarande som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras i enlighet med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits i enlighet med artikel 29b i det direktivet och lägga fram rekommendationer eller förslag för att säkerställa dess tillförlitlighet,
 - c) övervaka effektiviteten i företags interna kvalitetskontroll- och riskhanteringssystem och i tillämpliga fall dess internrevision när det gäller det granskade företags finansiella rapportering och, i tillämpliga fall, företags hållbarhetsrapportering, inbegripet dess elektroniska rapportering som avses i artikel 29d i direktiv 2013/34/EU, utan att åsidosätta företags oberoende,

- d) övervaka den lagstadgade revisionen av årsredovisning eller årsbokslut och koncernredovisning och, i tillämpliga fall, kvalitetsgranskningen av den årliga hållbarhetsrapporteringen och hållbarhetsrapporteringen för koncernen, i synnerhet dess utförande, med beaktande av den behöriga myndighetens resultat och slutsatser i enlighet med artikel 26.6 i förordning (EU) nr 537/2014.

- e) granska och övervaka den lagstadgade revisorns eller revisionsföretagets opartiskhet och självständighet i enlighet med artiklarna 22, 22a, 22b, 24a, 24b, 25b, 25c och 25d i detta direktiv samt med artikel 6 i förordning (EU) nr 537/2014, särskilt om det är lämpligt att tillhandahålla icke-revisionstjänster till det granskade företaget i enlighet med artikel 5 i den förordningen.”

28. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska i enlighet med artiklarna 15, 16 och 17 i detta direktiv registrera varje revisor och revisionsföretag från ett tredjeland, om denna revisor eller detta revisionsföretag från ett tredjeland avger en revisionsberättelse beträffande årsredovisning eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, en kvalitetsgranskningsrapport beträffande den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen för ett företag som har sitt säte utanför unionen och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den medlemsstaten i den mening som avses i artikel 4.1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/65/EU*, utom när företaget enbart emitterar utestående skuldförbindelser för vilka något av följande gäller:

a) Sådana skuldförbindelser har tagits upp till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU före den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 50 000 EUR på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 50 000 EUR på emitteringsdagen.

- b) Sådana skuldförbindelser är upptagna till handel på en reglerad marknad i en medlemsstat enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktiv 2014/65/EU från och med den 31 december 2010 och deras nominella värde per företag är minst 100 000 EUR på emitteringsdagen, eller, i fråga om skuldförbindelser i annan valuta, motsvarande minst 100 000 EUR på emitteringsdagen.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).”

- b) Punkterna 4–6 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 ska sådana revisionsberättelser beträffande årsredovisning, årsbokslut eller koncernredovisning eller, i tillämpliga fall, sådana kvalitetsgranskningsrapporter om årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen enligt punkt 1 i den här artikeln som avges av revisorer eller revisionsföretag från ett tredjeland som inte är registrerade i en viss medlemsstat inte ha rättslig verkan i den medlemsstaten.

5. En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om
- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,
 - b) revisorn från ett tredjeland som reviderar på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10, med undantag av artiklarna 7.2, 8.3 och 10.1 andra stycket,
 - c) revision av årsredovisning eller årsbokslut eller koncernredovisning enligt punkt 1 i denna artikel utförs i enlighet med de internationella revisionsstandarder som avses i artikel 26 och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b och 25 eller med likvärdiga standarder och krav,

- d) revisionsföretaget från ett tredjeland på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.

En medlemsstat får registrera ett revisionsföretag från ett tredjeland med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering endast om

- a) majoriteten av ledamöterna i förvaltnings- eller ledningsorganet för revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
- b) revisorn från ett tredjeland som utför kvalitetsgranskningen på uppdrag av revisionsföretaget från ett tredjeland uppfyller krav som är likvärdiga med kraven i artiklarna 4–10,
- c) kvalitetsgranskning av årlig hållbarhetsrapportering eller hållbarhetsrapportering för koncernen enligt punkt 1 utförs i enlighet med kvalitetsgranskningsstandarderna i artikel 26a och i enlighet med kraven i artiklarna 22, 22b, 25 och 25b, eller i enlighet med likvärdiga standarder och krav,

- d) revisionsföretaget från ett tredjeland på sin webbplats offentliggör en årlig rapport om öppenhet och insyn, som innehåller den information som avses i artikel 13 i förordning (EU) nr 537/2014 eller uppfyller likvärdiga krav på offentliggörande.
- 5a. En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på revision av finansiella rapporter endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 första stycket b, c och d i denna artikel.
- En medlemsstat får registrera en revisor från ett tredjeland med avseende på kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering endast om denne uppfyller kraven i punkt 5 andra stycket b, c och d i denna artikel.
6. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av punkt 5 första stycket c och punkt 5 andra stycket c i denna artikel ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter besluta om den likvärdighet som avses i den punkten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 48.2.

Medlemsstaterna får bedöma den likvärdighet som avses i punkt 5 första stycket c och punkt 5 andra stycket c i denna artikel så länge kommissionen inte har fattat något sådant beslut.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a som kompletterar detta direktiv i syfte att fastställa de allmänna kriterier för likvärdighet som ska användas vid bedömningen av huruvida de revisioner av räkenskaper och, i tillämpliga fall, den kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 i denna artikel utförs i enlighet med de internationella revisionsstandarder enligt definitionen i artikel 26 respektive de standarder för kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering som avses i artikel 26a och i enlighet med de krav som fastställs i artiklarna 22, 24 och 25. När medlemsstaterna bedömer likvärdighet på nationell nivå ska de tillämpa sådana kriterier, som är tillämpliga på alla tredjeländer.”

29. Artikel 48a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.2 ska ges till kommissionen tills vidare.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 26.3, 26a.3, 45.6, 46.2 och 47.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 26.3, 26a.3, 45.6, 46.2 eller 47.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 4
Ändring av förordning (EU) nr 537/2014

Förordning (EU) nr 537/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpningen av de begränsningar som anges i första stycket i denna punkt ska kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och andra icke-revisionstjänster än de som avses i artikel 5.1 och som föreskrivs i unionslagstiftningen eller nationell lagstiftning undantas.”

2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 andra stycket ska led c ersättas med följande:

”c) Bokföring och utarbetande av redovisningshandlingar och finansiella rapporter samt utarbetande av hållbarhetsrapportering.”

b) I punkt 4 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Det godkännande från revisionskommittén som avses i första stycket ska inte behövas för tillhandahållande av kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering.”

Artikel 5
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1–3 i detta direktiv senast den ... [18 månader efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv]. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 1, med undantag av led 14
 - a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare
 - i) för stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i det direktivet och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,
 - ii) för företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2013/34/EU som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i det direktivet och som på balansdagen, på koncernnivå, i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,

- b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare
 - i) för andra stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU än dem som avses i led a i) i detta stycke,
 - ii) för andra moderföretag i en stor koncern enligt artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU än dem som avses i led a ii) i detta stycke,
- c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare
 - i) för små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,
 - ii) för små och icke-komplexa institut, enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,

- iii) för captivebolag för försäkring, enligt definitionen i artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG¹, och captivebolag för återförsäkring, enligt definitionen i artikel 13.5 i det direktivet, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 1.14 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2028 eller senare.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 2:

- a) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare
 - i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,
 - ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt definitionen i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen, på koncernnivå, i genomsnitt har haft över 500 anställda under räkenskapsåret,
- b) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2025 eller senare
 - i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a i) i detta stycke,

- ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern enligt artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU förutom de som avses i led a ii i detta stycke,
- c) för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2026 eller senare
 - i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i direktiv 2013/34/EU och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2013/34/EU,
 - ii) för emittenter som definieras som små och icke-komplexa institut i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet,

- iii) för emittenter som definieras som captivebolag för försäkring i artikel 13.2 i direktiv 2009/138/EG, eller som captivebolag för återförsäkring i artikel 13.5 i det direktivet, förutsatt att de är stora företag enligt artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU eller att de är små och medelstora företag enligt artikel 3.2 och 3.3 i det direktivet och som är företag av allmänt intresse enligt definitionen i artikel 2.1 a i det direktivet och som inte är mikroföretag enligt definitionen i artikel 3.1 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 3 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

- 3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1, ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller ska åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
- 4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6
Översyn och rapportering

1. Kommissionen ska lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta ändringsdirektiv med bland annat följande:
 - a) En bedömning av uppnåendet av målen för detta ändringsdirektiv, inbegripet konvergensen mellan medlemsstaternas rapporteringspraxis.
 - b) En bedömning av antalet små och medelstora företag som frivilligt tillämpar de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29c i direktiv 2013/34/EU.
 - c) En bedömning av om och på vilket sätt tillämpningsområdet för de bestämmelser som ändras genom detta ändringsdirektiv bör utvidgas ytterligare, särskilt när det gäller små och medelstora företag och tredjelandsföretag som är direkt verksamma på unionens inre marknad utan ett dotterföretag eller en filial på unionens territorium.

- d) En bedömning av genomförandet av rapporteringskraven för tredjelandsföretags dotterföretag och filialer som införs genom detta ändringsdirektiv, inbegripet en bedömning av antalet tredjelandsföretag som har ett dotterföretag eller en filial som rapporterar i enlighet med artikel 40a i direktiv 2013/34/EU. En bedömning av verkställighetsmekanismen och av de tröskelvärden som anges i den artikeln.
- e) En bedömning av om och hur man säkerställer tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning till de hållbarhetsrapporter som offentliggörs av företag som omfattas av detta ändringsdirektivs tillämpningsområde.

Rapporten ska offentliggöras senast den 30 april 2029 och därefter vart tredje år och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

2. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen se över och rapportera om koncentrationsnivån på marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Den översynen ska ta hänsyn till de nationella system som är tillämpliga på oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster och bedöma om och i vilken utsträckning dessa nationella system bidrar till att öppna upp marknaden för kvalitetsgranskning.

Senast den 31 december 2028 ska kommissionen bedöma möjliga rättsliga åtgärder för att säkerställa tillräcklig diversifiering av marknaden för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering och lämplig kvalitet på hållbarhetsrapporteringen. Kommissionen ska se över de åtgärder som föreskrivs i artikel 34 i direktiv 2013/34/EU och bedöma behovet av att utvidga dem till andra stora företag.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2028 och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 7

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4 i detta direktiv ska tillämpas från och med den 1 januari 2024 för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2024 eller senare.

Artikel 8
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 4 är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande